

**Traktat
o przystąpieniu
Rzeczypospolitej Polskiej
do
Unii Europejskiej**

**podpisany
16 kwietnia 2003 r.
w Atenach**

**URZĄD KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
Warszawa 2005 rok**

Teksty Traktatu o przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej oraz pozostałych dokumentów oparto na Dzienniku Urzędowym RP z 30 kwietnia 2004 r., nr 90.

Urząd Komitetu Integracji Europejskiej
Al. Ujazdowskie 9, 00-918 Warszawa
adres internetowy: www.ukie.gov.pl

Wydanie II, uzupełnione

© Urząd Komitetu Integracji Europejskiej, 2005

Projekt graficzny: HERITAGE® Zygmunt Piotrowski

Skład i łamanie: Grażyna Pawłowska

Druk i oprawa: P.P.G.K. SA
Zakład Poligrafii – Drukarnia „KART”

ISBN 83-89972-42-5

TRAKTAT

MIĘDZY
KRÓLESTWEM BELGII, KRÓLESTWEM DANII,
REPUBLIKĄ FEDERALNĄ NIEMIEC, REPUBLIKĄ GRECKĄ,
KRÓLESTWEM HISZPANII, REPUBLIKĄ FRANCUSKĄ, IRLANDIĄ,
REPUBLIKĄ WŁOSKĄ, WIELKIM KSIĘSTWEM LUKSEMBURGA,
KRÓLESTWEM NIDERLANDÓW, REPUBLIKĄ AUSTRII,
REPUBLIKĄ PORTUGALSKĄ, REPUBLIKĄ FINLANDII, KRÓLESTWEM SZWECJI,
ZJEDNOCZONYM KRÓLESTWEM WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ
(PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI UNII EUROPEJSKIEJ)

A

REPUBLIKĄ CZESKĄ, REPUBLIKĄ ESTOŃSKĄ, REPUBLIKĄ CYPRYJSKĄ,
REPUBLIKĄ ŁOTEWSKĄ, REPUBLIKĄ LITEWSKĄ, REPUBLIKĄ WĘGIERSKĄ,
REPUBLIKĄ MALTY, RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ,
REPUBLIKĄ SŁOWENII, REPUBLIKĄ SŁOWACKĄ

DOTYCZĄCY PRZYSTĄPIENIA
REPUBLIKI CZESKIEJ, REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ,
REPUBLIKI CYPRYJSKIEJ, REPUBLIKI ŁOTEWSKIEJ, REPUBLIKI LITEWSKIEJ,
REPUBLIKI WĘGIERSKIEJ, REPUBLIKI MALTY, RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
REPUBLIKI SŁOWENII I REPUBLIKI SŁOWACKIEJ DO UNII EUROPEJSKIEJ

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL BELGÓW,
PREZYDENT REPUBLIKI CZESKIEJ,
JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA DANII,
PREZYDENT REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC,
PREZYDENT REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ,
PREZYDENT REPUBLIKI GRECKIEJ,
JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL HISZPANII,
PREZYDENT REPUBLIKI FRANCUSKIEJ,
PREZYDENT IRLANDII,
PREZYDENT REPUBLIKI WŁOSKIEJ,
PREZYDENT REPUBLIKI CYPRYJSKIEJ,
PREZYDENT REPUBLIKI ŁOTEWSKIEJ,
PREZYDENT REPUBLIKI LITEWSKIEJ,
JEGO KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ WIELKI KSIĄŻĘ LUKSEMBURGA,
PREZYDENT REPUBLIKI WĘGIERSKIEJ,
PREZYDENT MALTY,
JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA NIDERLANDÓW,
PREZYDENT REPUBLIKI AUSTRII,
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
PREZYDENT REPUBLIKI PORTUGALSKIEJ,
PREZYDENT REPUBLIKI SŁOWENII,

PREZYDENT REPUBLIKI SŁOWACKIEJ,
PREZYDENT REPUBLIKI FINLANDII,
RZĄD KRÓLESTWA SZWECJI,
JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ
BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

ZJEDNOCZENI pragnieniem kontynuowania realizacji celów Traktatów stanowiących podstawę Unii Europejskiej,

ZDECYDOWANI kontynuować w duchu Traktatów proces tworzenia coraz ścisłego związku między narodami Europy na już istniejących podstawach,

UWZGLĘDNIAJĄC, iż artykuł 49 Traktatu o Unii Europejskiej daje państwom Europy możliwość ubiegania się o członkostwo w Unii,

UWZGLĘDNIAJĄC, iż Republika Czeska, Republika Estońska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Republika Węgierska, Republika Malty, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowenii i Republika Słowacka złożyły wnioski o członkostwo w Unii,

UWZGLĘDNIAJĄC, iż Rada Unii Europejskiej, po otrzymaniu opinii Komisji i zgody Parlamentu Europejskiego, opowiedziała się za przyjęciem tych państw,

ZDECYDOWALI ustalić wspólnie warunki przyjęcia oraz dostosowania, jakie należy uczynić w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, i w tym celu wyznaczyli na swoich pełnomocników:

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL BELGÓW,

Guy VERHOFSTADT
Premier
Louis MICHEL
Wicepremier i Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI CZESKIEJ,

Václav KLAUS
Prezydent
Vladimír ŠPIDLA
Premier
Cyril SVOBODA
Wicepremier i Minister Spraw Zagranicznych
Pavel TELIČKA
Przewodniczący delegacji Republiki Czeskiej do spraw negocjacji w sprawie przystąpienia do UE oraz Ambasador i Szef Przedstawicielstwa Republiki Czeskiej przy Wspólnotach Europejskich

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA DANII,

Anders Fogh RASMUSSEN

Premier

Per Stig MØLLER

Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC,

Gerhard SCHRÖDER

Kanclerz Federalny

Joseph FISCHER

Federalny Minister Spraw Zagranicznych oraz Wicekanclerz Federalny

PREZYDENT REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ,

Arnold RÜÜTEL

Prezydent

Kristiina OJULAND

Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI GRECKIEJ,

Konstantinos SIMITIS

Premier

Giorgos PAPANDREOU

Minister Spraw Zagranicznych

Tassos GIANNITSIS

Wiceminister Spraw Zagranicznych

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL HISZPANII,

José Maria AZNAR LÓPEZ

Przewodniczący Rządu

Ana PALACIO VALLELERSUNDI

Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI FRANCUSKIEJ,

Jean-Pierre RAFFARIN

Premier

Dominique GALOUZEAU DE VILLEPIN

Minister Spraw Zagranicznych

Noëlle LENOIR

Minister przy Ministrze Spraw Zagranicznych, odpowiedzialny za sprawy europejskie

PREZYDENT IRLANDII,

Bertie AHERN
Premier (Taoiseach)
Brian COWEN
Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI WŁOSKIEJ,

Silvio BERLUSCONI
Premier
Franco FRATTINI
Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI CYPRYJSKIEJ,

Tassos PAPADOPOULOS
Prezydent
George IACOVOU
Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI ŁOTEWSKIEJ,

Vaira VIĶE –FREIBERGA
Prezydent
Einars REPŠE
Premier
Sandra KALNIETE
Minister Spraw Zagranicznych
Andris ŅESTERIS
Główny Negocjator w sprawie przystąpienia Republiki Łotwy do Unii Europejskiej,
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI LITEWSKIEJ,

Algirdas Mykolas BRAZAUSKAS
Premier
Antanas VALIONIS
Minister Spraw Zagranicznych

JEGO KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ WIELKI KSIĄŻĘ LUKSEMBURGA,

Jean-Claude JUNCKER
Premier, Ministre d'Etat
Lydie POLFER
Minister Spraw Zagranicznych i Handlu Zagranicznego

PREZYDENT REPUBLIKI WĘGIERSKIEJ,

Péter MEDGYESSY

Premier

László KOVÁCS

Minister Spraw Zagranicznych

Endre JUHÁSZ

Ambasador Republiki Węgierskiej przy Unii Europejskiej,

Główny Negocjator w sprawie przystąpienia Republiki Węgierskiej do Unii Europejskiej

PREZYDENT MALTY,

The Hon Edward FENECH ADAMI

Premier

The Hon Joe BORG

Minister Spraw Zagranicznych

Richard CACHIA CARUANA

Przewodniczący Delegacji odpowiedzialny za negocjacje

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA NIDERLANDÓW,

Jan Pieter BALKENENDE

Premier

Jakob Gijsbert de HOOP SCHEFFER

Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI AUSTRII,

Wolfgang SCHÜSSEL

Kanclerz Federalny

Benita FERRERO-WALDNER

Federalny Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

Leszek MILLER

Prezes Rady Ministrów

Włodzimierz CIMOSZEWICZ

Minister Spraw Zagranicznych

Danuta HÜBNER

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI PORTUGALSKIEJ,

José Manuel DURÃO BARROSO

Premier

António MARTINS DA CRUZ

Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI SŁOWENII,

Janez DRNOVŠEK
Prezydent
Anton ROP
Premier
Dimitrij RUPEL
Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI SŁOWACKIEJ,

Rudolf SCHUSTER
Prezydent
Mikuláš DZURINDA
Premier
Eduard KUKAN
Minister Spraw Zagranicznych
Ján FIGEL
Główny Negocjator w sprawie przystąpienia Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej

PREZYDENT REPUBLIKI FINLANDII,

Paavo LIPPONEN
Premier
Jari VILÉN
Minister Handlu Zagranicznego

RZĄD KRÓLESTWA SZWECJI,

Göran PERSSON
Premier
Anna LINDH
Minister Spraw Zagranicznych

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ
BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

The Rt. Hon Tony BLAIR
Premier
The Rt. Hon Jack STRAW
Sekretarz Stanu do spraw zagranicznych i Wspólnoty Brytyjskiej
KTÓRZY, po wymianie swych pełnomocnictw uznanych za należyte i sporządzone
we właściwej formie,
UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

ARTYKUŁ 1

1. Republika Czeska, Republika Estońska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Republika Węgierska, Republika Malty, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowenii i Republika Słowacka stają się niniejszym członkami Unii Europejskiej i stronami Traktatów stanowiących podstawę Unii, zmienionych i uzupełnionych.

2. Warunki przyjęcia i wynikające z tego przyjęcia dostosowania w Traktatach stanowiących podstawę Unii są przedmiotem Aktu dołączonego do niniejszego Traktatu. Postanowienia Aktu stanowią integralną część niniejszego Traktatu.

3. Postanowienia dotyczące praw i obowiązków Państw Członkowskich oraz uprawnień i właściwości instytucji unijnych określone w traktatach, o których mowa w ustępie 1 mają zastosowanie do niniejszego Traktatu.

ARTYKUŁ 2

1. Niniejszy Traktat podlega ratyfikacji przez Wysokie Umawiające się Strony, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi. Dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone Rządowi Republiki Włoskiej, nie później niż do 30 kwietnia 2004 roku.

2. Niniejszy Traktat wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 roku, pod warunkiem że do tej daty złożone zostaną wszystkie dokumenty ratyfikacyjne.

Jeśli jednak do tej daty nie wszystkie państwa, o których mowa w artykule 1 ustęp 1, złożą dokumenty ratyfikacyjne, Traktat wchodzi w życie w stosunku do tych państw, które takie dokumenty złożyły. W takim przypadku Rada Unii Europejskiej, stanowiąc jedomyślnie, podejmuje niezwłocznie decyzję o niezbędnych dostosowaniach w artykule 3 niniejszego Traktatu, w artykule 1, artykule 6 ustęp 6, artykułach 11-15, 18, 19, 25, 26, 29-31, 33-35, 46-49, 58 i artykule 61 Aktu Przystąpienia, w załącznikach II-XV do Aktu oraz w dodatkach do tych załączników i w Protokołach 1-10 załączonych do Aktu. Stanowiąc jedomyślnie Rada może zdecydować także, że postanowienia Aktu oraz załączników, dodatków i protokołów do niego, odnoszące się wyraźnie do państwa, które nie złożyło swoich dokumentów ratyfikacyjnych tracą ważność lub może je dostosować.

3. Niezależnie od postanowień ustępu 2, instytucje Unii mogą przed przystąpieniem przyjąć środki przewidziane w artykule 6 ustęp 2 akapit drugi, artykule 6 ustęp 6 akapit drugi, artykule 6 ustęp 7 akapit drugi i trzeci, artykule 6 ustęp 8 akapit drugi i trzeci, artykule 6 ustęp 9 akapit trzeci, artykułach 21, 23, artykule 28 ustęp 1, artykule 32 ustęp 5, artykule 33 ustęp 1, artykule 33 ustęp 4, artykule 33 ustęp 5, artykułach 38, 39, 41, 42 i 55-57 Aktu Przystąpienia, załącznikach III-XIV do tego Aktu oraz w Protokole 2, artykule 6 Protokołu 3, artykule 2 ustęp 2 Protokołu 4, Protokole 8 i w artykułach 1, 2 i 4 Protokołu 10 załączonych do Aktu. Środki te wchodzi w życie z dniem wejścia w życie niniejszego Traktatu i tylko pod tym warunkiem.

ARTYKUŁ 3

Niniejszy Traktat, sporządzony w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach: angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niemieckim, niderlandzkim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne, zostaje złożony w archiwum Rządu Republiki Włoskiej, który przekaże uwierzytelniony odpis każdemu z rządów pozostałych Państw-Sygnatariuszy.

AKT

DOTYCZĄCY WARUNKÓW PRZYSTĄPIENIA
REPUBLICI CZESKIEJ, REPUBLICI ESTOŃSKIEJ, REPUBLICI CYPRYJSKIEJ,
REPUBLICI ŁOTEWSKIEJ, REPUBLICI LITEWSKIEJ,
REPUBLICI WĘGERSKIEJ, REPUBLICI MALTY, RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
REPUBLICI SŁOWENII I REPUBLICI SŁOWACKIEJ
ORAZ DOSTOSOWAŃ W TRAKTATACH STANOWIĄCYCH
PODSTAWĘ UNII EUROPEJSKIEJ

CZĘŚĆ PIERWSZA

ZASADY

ARTYKUŁ 1

Dla celów niniejszego Aktu:

- określenie „Traktaty założycielskie” oznacza:
  - (a) Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską („Traktat WE”) i Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej („Traktat Euratom”), uzupełnione i zmienione traktatami lub innymi aktami, które weszły w życie przed niniejszym przystąpieniem,
  - (b) Traktat o Unii Europejskiej („Traktat UE”), uzupełniony lub zmieniony traktatami lub innymi aktami, które weszły w życie przed niniejszym przystąpieniem;
- określenie „obecne Państwa Członkowskie” oznacza: Królestwo Belgii, Królestwo Danii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Grecką, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Irlandię, Republikę Włoską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Republikę Portugalską, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej;
- określenie „Unia” oznacza Unię Europejską ustanowioną Traktatem UE;
- określenie „Wspólnota” oznacza, zależnie od okoliczności, jedną lub obydwie Wspólnoty, o których mowa w pierwszym tiret;
- określenie „nowe Państwa Członkowskie” oznacza Republikę Czeską, Republikę Estońską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Republikę Węgierską, Republikę Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Słowenii i Republikę Słowacką;
- określenie „instytucje” oznacza instytucje utworzone na mocy Traktatów założycielskich.

ARTYKUŁ 2

Od dnia przystąpienia nowe Państwa Członkowskie są związane postanowieniami Traktatów założycielskich i aktów przyjętych przez instytucje Wspólnot i Europejski Bank Centralny przed dniem przystąpienia; postanowienia te są stosowane w nowych Państwach Członkowskich zgodnie z warunkami określonymi w tych Traktatach i w niniejszym Akcie.

ARTYKUŁ 3

1. Od dnia przystąpienia nowe Państwa Członkowskie są związane i stosują przepisy dorobku Schengen w postaci, w jakiej zostały włączone w ramy Unii Europejskiej przez protokół dołączony do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (dalej jako „Protokół Schengen”) oraz akty na nim oparte lub w inny sposób z nim związane, wymienione w załączniku I do niniejszego Aktu, jak również jakiegokolwiek dalsze akty, które mogą zostać przyjęte przed dniem przystąpienia.

2. Przepisy dorobku Schengen w postaci, w jakiej zostały włączone w ramy Unii Europejskiej oraz akty na nim oparte lub w inny sposób z nim związane, które nie zostały wymienione w ustępie 1, będąc wiążącymi dla nowych Państw Członkowskich od dnia przystąpienia, stosowane są w nowym Państwie Członkowskim wyłącznie na mocy decyzji Rady podjętej w tym celu, po sprawdzeniu, zgodnie ze stosowanymi procedurami oceny Schengen, iż w nowym Państwie Członkowskim zostały spełnione niezbędne warunki dla stosowania tego dorobku oraz po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

Rada podejmuje decyzję stanowiąc na zasadzie jednomyślności swych członków reprezentujących rządy Państw Członkowskich, w stosunku do których przepisy, o których mowa w niniejszym ustępie, już zostały wprowadzone w życie oraz przedstawiciela rządu Państwa Członkowskiego, w stosunku do którego te przepisy mają zostać wprowadzone w życie. Członkowie Rady reprezentujący rządy Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej biorą udział w podejmowaniu takiej decyzji, w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy przepisów dorobku Schengen oraz aktów na nim opartych lub w inny sposób z nim związanych, w których te Państwa Członkowskie biorą udział.

3. Umowy zawarte przez Radę zgodnie z artykułem 6 Protokołu Schengen są wiążące dla nowych Państw Członkowskich od dnia przystąpienia.

4. W stosunku do konwencji lub środków w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, których nie można oddzielić od osiągnięcia celów Traktatu UE, nowe Państwa Członkowskie zobowiązują się do:

- przystąpienia do tych spośród nich, które do dnia przystąpienia zostały otwarte do podpisu przez obecne Państwa Członkowskie, a także do tych, które zostały przygotowane przez Radę zgodnie z Tytułem VI Traktatu UE i których przyjęcie Rada zaleciła Państwom Członkowskim,
- wprowadzenia administracyjnych, a także innych uregulowań, takich jak te przyjęte do dnia przystąpienia przez obecne Państwa Członkowskie lub przez Radę w celu ułatwienia praktycznej współpracy pomiędzy instytucjami i organizacjami Państw Członkowskich zajmującymi się wymiarem sprawiedliwości i sprawami wewnętrznymi.

ARTYKUŁ 4

Każde z nowych Państw Członkowskich uczestniczy w unii gospodarczej i walutowej z dniem przystąpienia jako Państwo Członkowskie objęte derogacją w rozumieniu artykułu 122 Traktatu WE.

ARTYKUŁ 5

1. Na mocy niniejszego Aktu nowe Państwa Członkowskie przystępują do decyzji i umów przyjętych przez przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w ramach Rady. Nowe Państwa Członkowskie zobowiązują się przystąpić od dnia przystąpienia do wszystkich innych umów zawartych przez obecne Państwa Członkowskie i dotyczących funkcjonowania Unii lub związanych z jej działaniami.

2. Nowe Państwa Członkowskie zobowiązują się przystąpić do konwencji, o których mowa w artykule 293 Traktatu WE oraz do tych, których nie można odzielić od osiągnięcia celów Traktatu WE, a także do protokołów w sprawie dokonywania przez Trybunał Sprawiedliwości wykładni tych konwencji, które zostały podpisane przez Państwa Członkowskie. W tym celu nowe Państwa Członkowskie zobowiązują się do rozpoczęcia z obecnymi Państwami Członkowskimi rokowań prowadzących do dokonania niezbędnych dostosowań w tych umowach.

3. Nowe Państwa Członkowskie zajmują tę samą pozycję co obecne Państwa Członkowskie względem deklaracji lub rezolucji lub innych stanowisk przyjętych przez Radę Europejską lub Radę, a także względem stanowisk dotyczących Wspólnoty lub Unii przyjętych za wspólnym porozumieniem przez Państwa Członkowskie. Nowe Państwa Członkowskie będą stosować się do zasad i wytycznych wynikających z takich deklaracji, rezolucji lub innych stanowisk oraz podejmą środki niezbędne dla zapewnienia wprowadzenia ich w życie.

ARTYKUŁ 6

1. Umowy lub konwencje zawarte lub tymczasowo stosowane przez Wspólnotę lub zgodnie z artykułem 24 lub artykułem 38 Traktatu UE, z jednym lub większą liczbą państw trzecich, z organizacją międzynarodową lub z obywatelem państwa trzeciego, są wiążące dla nowych Państw Członkowskich na warunkach ustanowionych w Traktatach założycielskich i w niniejszym Akcie.

2. Nowe Państwa Członkowskie zobowiązują się przystąpić na warunkach ustanowionych w niniejszym Akcie do umów lub konwencji zawartych lub tymczasowo stosowanych wspólnie przez obecne Państwa Członkowskie i Wspólnotę, a także do umów zawartych przez te Państwa, związanych z wyżej wymienionymi umowami i konwencjami.

Przystąpienie nowych Państw Członkowskich do umów i konwencji, o których mowa w ustępie 6 poniżej, jak również do umów z Białorusią, Chinami, Chile, Mer-

cosur i Szwajcarią zawartych lub podpisanych wspólnie przez Wspólnotę oraz jej Państwa Członkowskie, nastąpi poprzez zawarcie protokołu do takich umów lub konwencji, między Radą Unii Europejskiej, stanowiącą jednomyślnie w imieniu Państw Członkowskich, a państwem lub państwami trzecimi lub organizacją międzynarodową. Procedura ta pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji własnych Wspólnoty i nie wpływa na podział kompetencji pomiędzy Wspólnotą a Państwami Członkowskimi w odniesieniu do zawierania takich umów w przyszłości lub jakichkolwiek innych zmian nie związanych z przystąpieniem. Komisja prowadzi negocjacje dotyczące zawarcia tych protokołów w imieniu Państw Członkowskich na podstawie dyrektyw negocjacyjnych zatwierdzonych przez Radę, stanowiącą jednomyślnie, oraz w konsultacji z komitetem składającym się z przedstawicieli Państw Członkowskich. Komisja przedkłada Radzie projekt protokołów, które mają zostać zawarte.

3. Po przystąpieniu do umów i konwencji, o których mowa w ustępie 2, nowe Państwa Członkowskie nabywają na mocy tych umów i konwencji, takie same prawa i obowiązki jakie mają obecne Państwa Członkowskie.

4. Na mocy niniejszego Aktu nowe Państwa Członkowskie przystępują do Umowy o Partnerstwie między członkami Grupy Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z drugiej strony, podpisanej w Cotonou w dniu 23 czerwca 2000 r.¹

5. Na warunkach określonych w niniejszym Akcie nowe Państwa Członkowskie zobowiązują się przystąpić do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z artykułem 128 tego Porozumienia².

6. Poczynawszy od dnia przystąpienia, oraz do czasu zawarcia niezbędnych protokołów, o których mowa w ustępie 2, nowe Państwa Członkowskie stosują postanowienia umów zawartych wspólnie przez obecne Państwa Członkowskie oraz Wspólnotę z Algierią, Armenią, Azerbejdżanem, Bułgarią, Chorwacją, Egiptem, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Gruzją, Izraelem, Jordanią, Kazachstanem, Kirgistanem, Libanem, Meksykiem, Mołdową, Marokiem, Rumunią, Federacją Rosyjską, San Marino, Republiką Południowej Afryki, Koreą Południową, Syrią, Tunezją, Turcją, Turkmenistanem, Ukrainą oraz Uzbekistanem, jak również innych umów zawartych wspólnie przez obecne Państwa Członkowskie i Wspólnotę przed przystąpieniem.

Wszelkie dostosowania w tych umowach stanowią przedmiot protokołów zawartych z państwami-stronami, zgodnie z postanowieniami drugiego akapitu ustępu 2. Jeżeli protokoły nie zostaną zawarte do dnia przystąpienia, Wspólnota oraz Państwa Członkowskie podejmą, odpowiednio w ramach przysługujących im właściwości, niezbędne środki w celu zajęcia się tą sytuacją wraz z przystąpieniem.

---

¹ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3.

² Dz.U. L 1 z 3.1.1994, str. 3.

7. Począwszy od dnia przystąpienia, nowe Państwa Członkowskie stosują dwustronne umowy oraz uzgodnienia włókiennicze zawarte przez Wspólnotę z państwami trzecimi.

Ograniczenia ilościowe stosowane przez Wspólnotę w przywozie produktów włókienniczych oraz odzieżowych zostaną dostosowane z uwzględnieniem przystąpienia nowych Państw Członkowskich do Wspólnoty. W tym celu Wspólnota może przed dniem przystąpienia negocjować z odpowiednimi państwami trzecimi zmiany w dwustronnych umowach i uzgodnieniach, o których mowa powyżej.

Jeżeli zmiany w dwustronnych umowach i uzgodnieniach w dziedzinie produktów włókienniczych nie wejdą w życie do dnia przystąpienia, Wspólnota dokona niezbędnych dostosowań w jej regulacjach dotyczących przywozu produktów włókienniczych i odzieżowych z państw trzecich w celu uwzględnienia przystąpienia nowych Państw Członkowskich do Wspólnoty.

8. Ograniczenia ilościowe stosowane przez Wspólnotę w przywozie stali i wyrobów stalowych zostaną dostosowane na podstawie dokonywanego w ostatnich latach przez nowe Państwa Członkowskie przywozu wyrobów stalowych pochodzących z odpowiednich krajów dostawców.

W tym celu, przed dniem przystąpienia negocjowane będą niezbędne zmiany w dwustronnych umowach i uzgodnieniach w dziedzinie stali zawartych przez Wspólnotę z państwami trzecimi.

Jeżeli do dnia przystąpienia zmiany do dwustronnych umów i uzgodnień nie wejdą w życie, stosuje się postanowienia pierwszego akapitu.

9. Począwszy od dnia przystąpienia, umowy w dziedzinie rybołówstwa zawarte przez nowe Państwa Członkowskie z państwami trzecimi będą zarządzane przez Wspólnotę.

Prawa i obowiązki nowych Państw Członkowskich wynikające z tych umów pozostaną niezmienione przez okres, w którym postanowienia tych umów będą tymczasowo utrzymane w mocy.

Jak najszybciej, a w każdym przypadku przed wygaśnięciem umów wskazanych w pierwszym akapicie, odpowiednie decyzje dotyczące kontynuacji działalności w zakresie rybołówstwa, wynikające z tych umów, zostaną każdorazowo podjęte przez Radę stanowiącą większość kwalifikowaną, na wniosek Komisji, włączając w to możliwość podjęcia decyzji o przedłużeniu niektórych umów na okresy nieprzekraczające roku.

10. Z mocą od dnia przystąpienia, nowe Państwa Członkowskie wystąpią z wszelkich umów o wolnym handlu, w tym ze Środkowoeuropejskiej umowy o wolnym handlu (CEFTA).

W zakresie, w jakim umowy między jednym lub większą liczbą nowych Państw Członkowskich, z jednej strony, a jednym lub większą liczbą państw trzecich, z dru-

giej strony, nie są zgodne z zobowiązaniami wynikającymi z niniejszego Aktu, nowe Państwo Członkowskie podejmie wszelkie właściwe środki w celu wyeliminowania stwierdzonych niezgodności. Jeżeli nowe Państwo Członkowskie napotyka trudności w dostosowaniu umowy zawartej z jednym lub większą liczbą państw trzecich przed przystąpieniem, Państwo to, zgodnie z postanowieniami umowy, wystąpi z niej.

11. Na mocy niniejszego Aktu i na warunkach ustanowionych w niniejszym Akcie, nowe Państwa Członkowskie przystępują do umów wewnętrznych zawartych przez obecne Państwa Członkowskie w celu wykonywania umów lub konwencji, o których mowa w ustępie 2 oraz ustępach 4-6.

12. Tam gdzie jest to konieczne, nowe Państwa Członkowskie podejmą wszelkie właściwe środki w celu dostosowania ich pozycji wobec organizacji międzynarodowych i tych umów międzynarodowych, których Wspólnota lub inne Państwa Członkowskie są również stronami, do ich praw i obowiązków wynikających z ich przystąpienia do Unii.

W szczególności, w dniu przystąpienia lub w możliwie najwcześniejszym terminie wystąpią z międzynarodowych umów i organizacji w dziedzinie rybołówstwa, których stroną lub członkiem jest również Wspólnota, chyba że ich członkostwo jest związane z innymi kwestiami niż rybołówstwo.

ARTYKUŁ 7

O ile niniejszy Akt nie stanowi inaczej, jego postanowienia nie mogą być zawieszane, zmienione ani uchylone w sposób inny niż według procedury zmiany traktatów ustanowionej w Traktatach założycielskich.

ARTYKUŁ 8

Przyjęte przez instytucje akty, do których odnoszą się postanowienia przejściowe ustanowione w niniejszym Akcie, zachowują swój status prawny; w szczególności w dalszym ciągu stosowane są procedury zmian tych aktów.

ARTYKUŁ 9

Postanowienia niniejszego Aktu, których celem lub skutkiem jest uchylenie lub zmiana aktów przyjętych przez instytucje w sposób inny niż w ramach środków przejściowych, mają taki sam status prawny jak postanowienia, które one uchylają lub zmieniają i podlegają tym samym regułom, jak te postanowienia.

ARTYKUŁ 10

Stosowanie Traktatów założycielskich i aktów przyjętych przez instytucje jest, w ramach środków przejściowych, przedmiotem odstępstw przewidzianych w niniejszym Akcie.

CZĘŚĆ DRUGA

DOSTOSOWANIA W TRAKTATACH

TYTUŁ I

POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE

ROZDZIAŁ 1

PARLAMENT EUROPEJSKI

ARTYKUŁ 11

Z mocą od początku okresu 2004-2009, pierwszy akapit w artykule 190 ustęp 2 Traktatu WE i w artykule 108 ustęp 2 Traktatu Euratom otrzymuje brzmienie:

„Liczbę przedstawicieli wybieranych w każdym Państwie Członkowskim ustala się następująco:

Belgia	24
Republika Czeska	24
Dania	14
Niemcy	99
Estonia	6
Grecja	24
Hiszpania	54
Francja	78
Irlandia	13
Włochy	78
Cypr	6
Łotwa	9
Litwa	13
Luksemburg	6
Węgry	24
Malta	5
Niderlandy	27
Austria	18
Polska	54
Portugalia	24
Słowenia	7
Słowacja	14
Finlandia	14
Szwecja	19
Zjednoczone Królestwo	78”

ROZDZIAŁ 2

RADA

ARTYKUŁ 12

1. Z mocą od 1 listopada 2004 roku:

(a) w artykule 205 Traktatu WE oraz w artykule 118 Traktatu Euratom

(i) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli przyjęcie uchwały przez Radę wymaga większości kwalifikowanej, głosy jej członków ważone są następująco:

Belgia	12
Republika Czeska	12
Dania	7
Niemcy	29
Estonia	4
Grecja	12
Hiszpania	27
Francja	29
Irlandia	7
Włochy	29
Cypr	4
Łotwa	4
Litwa	7
Luksemburg	4
Węgry	12
Malta	3
Niderlandy	13
Austria	10
Polska	27
Portugalia	12
Słowenia	4
Słowacja	7
Finlandia	7
Szwecja	10
Zjednoczone Królestwo	29

Uchwały Rady wymagają do ich przyjęcia co najmniej 232 głosów „za”, oddanych przez większość jej członków, jeżeli niniejszy Traktat wymaga, aby były przyjęte na wniosek Komisji;

W innych przypadkach, uchwały Rady wymagają do ich przyjęcia co najmniej 232 głosów „za”, oddanych przez co najmniej dwie trzecie jej członków”;

(ii) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Jeżeli decyzja ma zostać przyjęta przez Radę większością kwalifikowaną, członek Rady może wystąpić o sprawdzenie, czy Państwa Członkowskie stanowiące większość kwalifikowaną reprezentują co najmniej 62% ogółu ludności Unii. Jeżeli okaże się, że warunek ten nie został spełniony, przedmiotowej decyzji nie przyjmuje się”;

(b) w artykule 23 ustęp 2 Traktatu UE trzeci akapit otrzymuje brzmienie:

„Głosy członków Rady ważone są zgodnie z artykułem 205 ustęp 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Decyzje wymagają do ich przyjęcia co najmniej 232 głosów „za”, oddanych przez co najmniej dwie trzecie członków. Jeżeli decyzja ma zostać przyjęta przez Radę większością kwalifikowaną, członek Rady może wystąpić o sprawdzenie, czy Państwa Członkowskie stanowiące większość kwalifikowaną reprezentują co najmniej 62% ogółu ludności Unii. Jeżeli okaże się, że warunek ten nie został spełniony, dana decyzja nie zostaje przyjęta”.

(c) w artykule 34 Traktatu UE ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli przyjęcie uchwały przez Radę wymaga większości kwalifikowanej, głosy jej członków ważone są zgodnie z artykułem 205 ustęp 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a uchwały Rady wymagają do ich przyjęcia co najmniej 232 głosów „za”, oddanych przez co najmniej dwie trzecie jej członków. Jeżeli decyzja ma zostać przyjęta przez Radę większością kwalifikowaną, członek Rady może wystąpić o sprawdzenie, czy Państwa Członkowskie stanowiące większość kwalifikowaną reprezentują co najmniej 62 % ogółu ludności Unii. Jeżeli okaże się, że warunek ten nie został spełniony, przedmiotowej decyzji nie przyjmuje się”.

2. Uchyla się artykuł 3 ustęp 1 Protokołu dołączonego do Traktatu UE oraz do Traktatu WE w sprawie rozszerzenia Unii Europejskiej.

3. Jeżeli do Unii Europejskiej przystąpi mniej niż dziesięć nowych Państw Członkowskich, próg większości kwalifikowanej zostanie wyznaczony decyzją Rady, z zastosowaniem ściśle linearnej, arytmetycznej interpolacji, zaokrąglonej w dół lub w górę do kolejnego głosu, pomiędzy poziomem 71% dla Rady o 300 głosach i poziomem 72,27% dla UE składającej się z 25 Państw Członkowskich.

ROZDZIAŁ 3

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

ARTYKUŁ 13

1. Artykuł 9, pierwszy akapit Protokołu dołączonego do Traktatu UE, Traktatu WE oraz Traktatu Euratom, w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości otrzymuje brzmienie:

„Gdy co trzy lata następuje częściowa wymiana składu sędziowskiego, dotyczy ona przemiennie trzynastu i dwunastu sędziów”.

2. Artykuł 48 Protokołu dołączonego do Traktatu UE, do Traktatu WE oraz do Traktatu Euratom, w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 48

Sąd Pierwszej Instancji składa się z dwudziestu pięciu sędziów”.

ROZDZIAŁ 4

KOMITET EKONOMICZNO-SPOŁECZNY

ARTYKUŁ 14

Artykuł 258 akapit drugi Traktatu WE oraz artykuł 166 Traktatu Euratom otrzymują brzmienie:

„Liczbę członków Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ustala się następująco:

Belgia	12
Republika Czeska	12
Dania	9
Niemcy	24
Estonia	7
Grecja	12
Hiszpania	21
Francja	24
Irlandia	9
Włochy	24
Cypr	6
Łotwa	7
Litwa	9
Luksemburg	6
Węgry	12
Malta	5
Niderlandy	12
Austria	12
Polska	21
Portugalia	12
Słowenia	7
Słowacja	9
Finlandia	9
Szwecja	12
Zjednoczone Królestwo	24”

ROZDZIAŁ 5

KOMITET REGIONÓW

ARTYKUŁ 15

Artykuł 263 trzeciego akapitu Traktatu WE otrzymuje brzmienie:

„Liczbę członków Komitetu Regionów ustala się następująco:

Belgia	12
Republika Czeska	12
Dania	9
Niemcy	24
Estonia	7
Grecja	12
Hiszpania	21
Francja	24
Irlandia	9
Włochy	24
Cypr	6
Łotwa	7
Litwa	9
Luksemburg	6
Węgry	12
Malta	5
Niderlandy	12
Austria	12
Polska	21
Portugalia	12
Słowenia	7
Słowacja	9
Finlandia	9
Szwecja	12
Zjednoczone Królestwo	24”

ROZDZIAŁ 6

KOMITET NAUKOWO-TECHNICZNY

ARTYKUŁ 16

Akapit pierwszy artykułu 134 ustęp 2 Traktatu Euratom otrzymuje brzmienie:

„2. Komitet składa się z 39 członków mianowanych przez Radę po konsultacji z Komisją”.

ROZDZIAŁ 7

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

ARTYKUŁ 17

W artykule 49 Protokołu nr 18 w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego dołączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską dodaje się ustęp w brzmieniu:

„49.3. Po tym jak jedno lub więcej państw stanie się Państwami Członkowskimi, a ich krajowe banki centralne staną się częścią Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), kapitał subskrybowany EBC oraz ograniczenie ilości rezerwowych aktywów walutowych, które mogą być przekazywane EBC, zostają podwyższone automatycznie. Wzrost ustala się poprzez pomnożenie odpowiednich wartości obowiązujących w danym czasie przez stosunek, w ramach rozszerzonego klucza kapitałowego, pomiędzy ważeniem przystępujących krajowych banków centralnych a ważeniem krajowych banków centralnych już będących członkami ESBC. Ważenie każdego z krajowych banków centralnych w kluczu kapitałowym oblicza się przez analogię z artykułem 29.1 oraz zgodnie z artykułem 29.2. Okresy referencyjne, które mają być stosowane do celów danych statystycznych, są identyczne z zastosowanymi do celów ostatniego dostosowywania ważenia dokonywanego co pięć lat, zgodnie z artykułem 29.3”.

TYTUŁ II

POZOSTAŁE DOSTOSOWANIA

ARTYKUŁ 18

W artykule 57 ustęp 1 Traktatu WE dodaje się następujące zdanie:

„W stosunku do ograniczeń istniejących na mocy prawa estońskiego i węgierskiego, odatowaną datą jest 31 grudnia 1999 roku”.

ARTYKUŁ 19

Artykuł 299 ustęp 1 Traktatu WE otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszy Traktat stosuje się do Królestwa Belgii, Republiki Czeskiej, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Irlandii, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotwy, Republiki Litwy, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Republiki Węgier, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej”.

CZĘŚĆ TRZECIA

POSTANOWIENIA STAŁE

TYTUŁ I

DOSTOSOWANIA AKTÓW PRZYJĘTYCH PRZEZ INSTYTUCJE

ARTYKUŁ 20

Akty wymienione w załączniku II do niniejszego Aktu są dostosowane w sposób określony w tym załączniku.

ARTYKUŁ 21

Dostosowania aktów wymienionych w załączniku III do niniejszego Aktu wymagane w związku z przystąpieniem zostaną przeprowadzone zgodnie ze wskazówkami określonymi w tym załączniku, a także zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w artykule 57.

TYTUŁ II

POZOSTAŁE POSTANOWIENIA

ARTYKUŁ 22

Środki wymienione w załączniku IV do niniejszego Aktu stosuje się zgodnie z warunkami określonymi w tym załączniku.

ARTYKUŁ 23

Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, może dokonać takich dostosowań do postanowień niniejszego Aktu odnoszących się do wspólnej polityki rolnej, jakie mogą okazać się niezbędne w wyniku zmiany reguł wspólnotowych. Takie dostosowania mogą być dokonane przed dniem przystąpienia.

CZEŚĆ CZWARTA

POSTANOWIENIA TYMCZASOWE

TYTUŁ I

ŚRODKI PRZEJŚCIOWE

ARTYKUŁ 24

Środki wymienione w załącznikach V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII oraz XIV do niniejszego Aktu mają zastosowanie do nowych Państw Członkowskich na warunkach określonych w tych załącznikach.

ARTYKUŁ 25

1. W drodze odstępstwa od drugiego ustępu artykułu 189 Traktatu WE oraz od drugiego ustępu artykułu 107 Traktatu Euratom oraz w związku z artykułem 190 ustęp 2 Traktatu WE i artykułem 108 ustęp 2 Traktatu Euratom, liczba miejsc przyznanych nowym Państwom Członkowskim w Parlamencie Europejskim w okresie biegnącym od dnia przystąpienia do początku kadencji Parlamentu Europejskiego w latach 2004-2009 wynosi:

Republika Czeska	24
Estonia	6
Cypr	6
Łotwa	9
Litwa	13
Węgry	24
Malta	5
Polska	54
Słowenia	7
Słowacja	14

2. W drodze odstępstwa od artykułu 190 ustęp 1 Traktatu WE oraz artykułu 108 ustęp 2 Traktatu Euratom, w okresie biegnącym od dnia przystąpienia do początku kadencji w latach 2004-2009, przedstawiciele narodów nowych Państw Członkowskich w Parlamencie Europejskim zostaną wyłonieni przez parlamenty tych Państw spośród członków tych parlamentów zgodnie z procedurą ustanowioną przez każde z tych Państw.

ARTYKUŁ 26

1. W okresie do 31 października 2004 roku stosuje się następujące postanowienia:

a) w związku z artykułem 205 ustęp 2 Traktatu WE oraz artykułem 118 ustęp 2 Traktatu Euratom:

Jeżeli przyjęcie uchwały przez Radę wymaga większości kwalifikowanej, głosy jej członków ważne są następująco:

Belgia	5
Republika Czeska	5
Dania	3
Niemcy	10
Estonia	3
Grecja	5
Hiszpania	8
Francja	10
Irlandia	3
Włochy	10
Cypr	2
Łotwa	3
Litwa	3
Luksemburg	2
Węgry	5
Malta	2
Niderlandy	5
Austria	4
Polska	8
Portugalia	5
Słowenia	3
Słowacja	3
Finlandia	3
Szwecja	4
Zjednoczone Królestwo	10

b) w związku z drugim i trzecim akapitem artykułu 205 ustęp 2 Traktatu WE oraz artykułu 118 ustęp 2 Traktatu Euratom:

Uchwały Rady wymagają do ich przyjęcia co najmniej:

- 88 głosów „za”, jeżeli niniejszy Traktat wymaga, aby były przyjęte na wniosek Komisji,
- 88 głosów „za”, oddanych przez co najmniej dwie trzecie członków, w innych przypadkach.

c) w związku z drugim zdaniem trzeciego akapitu artykułu 23 ustęp 2 Traktatu UE:

Decyzje wymagają do ich przyjęcia co najmniej 88 głosów „za”, oddanych przez co najmniej dwie trzecie członków.

d) w związku z artykułem 34 ustęp 3 Traktatu UE:

Jeżeli przyjęcie uchwały przez Radę wymaga większości kwalifikowanej, głosy jej członków ważne są zgodnie z artykułem 205 ustęp 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a uchwały Rady wymagają do ich przyjęcia co najmniej 88 głosów „za”, oddanych przez co najmniej dwie trzecie członków.

2. W przypadku gdy mniej niż dziesięć nowych Państw Członkowskich przystąpi do Unii, próg większości kwalifikowanej w okresie do 31 października 2004 roku ustala się decyzją Rady, tak aby był on możliwie bliski 71,26% całkowitej liczby głosów.

ARTYKUŁ 27

1. Przychody oznaczone jako „Cła Wspólnej Taryfy Celnej i inne cła”, o których mowa w artykule 2 ustęp 1 litera b) decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich³, lub w odpowiednich przepisach jakiegokolwiek decyzji ją zastępującej, obejmują cła obliczane na podstawie stawek wynikających ze Wspólnej Taryfy Celnej i wszelkich innych koncesji celnych z nią związanych, stosowanych przez Wspólnotę w handlu nowych Państw Członkowskich z państwami trzecimi.

2. Dla roku 2004, zharmonizowana podstawa podatku VAT oraz podstawa DNB (dochodu narodowego brutto) dla każdego z nowych Państw Członkowskich, o których mowa w artykule 2 ustęp 1 litery c) i d) decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom, wynosi dwie trzecie podstawy rocznej. Podstawa DNB dla każdego z nowych Państw Członkowskich, brana pod uwagę przy obliczaniu finansowania mechanizmu korekcyjnego związanego z nierównowagą budżetową, udzielonego Zjednoczonemu Królestwu, o którym mowa w artykule 5 ustęp 1 decyzji Rady 2000/597/WE, wynosi również dwie trzecie podstawy rocznej.

3. Dla celów określenia zamrożonej stawki na rok 2004, zgodnie z artykułem 2 ustęp 4 litera b) decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom, ograniczone podstawy VAT dla nowych Państw Członkowskich oblicza się na podstawie dwóch trzecich nieograniczonej podstawy VAT oraz dwóch trzecich ich DNB.

ARTYKUŁ 28

1. Ogólny budżet Wspólnot Europejskich na rok budżetowy 2004 jest dostosowany celem uwzględnienia faktu przystąpienia nowych Państw Członkowskich poprzez przyjęcie budżetu zmieniającego, który wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 roku.

2. Dwanaście miesięcznych dwunastych części środków obliczonych na podstawie VAT i DNB, które mają zostać wpłacone przez nowe Państwa Członkowskie zgodnie z budżetem zmieniającym, jak również retroaktywne dostosowania miesięcznych dwunastych części w stosunku do okresu od stycznia do kwietnia 2004 roku, które mają zastosowanie wyłącznie do obecnych Państw Członkowskich, zamienia

³ Dz.U. L 253 z 7.10.2000, str. 42.

się na części ósme, które mają zostać wpłacone w okresie od maja do grudnia 2004 roku. Retroaktywne dostosowania, które wynikają z wszelkich dalszych zmian budżetu przyjętego w 2004 roku, również zamienia się na części równe, które zostaną wpłacone przez pozostałą część roku.

ARTYKUŁ 29

Pierwszego roboczego dnia każdego miesiąca Wspólnota wypłaci na rzecz Republiki Czeskiej, Cypru, Malty i Słowenii, w ramach wydatków z ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich, jedną ósmą w 2004 roku, począwszy od dnia przystąpienia, oraz jedną dwunastą w latach 2005 i 2006 następujących kwot tymczasowych rekompensat budżetowych:

	2004	2005	2006
	(w milionach EUR, według cen z 1999 r.)		
Republika Czeska	125,4	178,0	85,1
Cypr	68,9	119,2	112,3
Malta	37,8	65,6	62,9
Słowenia	29,5	66,4	35,5

ARTYKUŁ 30

Pierwszego roboczego dnia każdego miesiąca Wspólnota wypłaci na rzecz Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, w ramach wydatków z ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich, jedną ósmą w 2004 roku, począwszy od dnia przystąpienia, oraz jedną dwunastą w latach 2005 i 2006 następujących kwot specjalnych ryczałtowych środków na poprawę płynności budżetowej:

	2004	2005	2006
	(w milionach EUR, według cen z 1999 r.)		
Republika Czeska	174,7	91,55	91,55
Estonia	15,8	2,9	2,9
Cypr	27,7	5,05	5,05
Łotwa	19,5	3,4	3,4
Litwa	34,8	6,3	6,3
Węgry	155,3	27,95	27,95
Malta	12,2	27,15	27,15
Polska	442,8	550,0	450,0
Słowenia	65,4	17,85	17,85
Słowacja	63,2	11,35	11,35

1 miliard EUR na rzecz Polski i 100 milionów EUR na rzecz Republiki Czeskiej objęte specjalnymi ryczałtowymi środkami na poprawę płynności budżetowej, brane są pod uwagę przy wszelkich obliczeniach dotyczących podziału funduszy strukturalnych na lata 2004-2006.

ARTYKUŁ 31

1. Nowe Państwa Członkowskie wymienione poniżej wpłacają następujące kwoty na rzecz Funduszu Badawczego Węgla i Stali, o którym mowa w decyzji 2002/234/EWWiS przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w ramach Rady, z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS oraz w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali⁴:

(w milionach EUR, według cen bieżących)

Republika Czeska	39,88
Estonia	2,5
Łotwa	2,69
Węgry	9,93
Polska	92,46
Słowenia	2,36
Słowacja	20,11

2. Wkłady do Funduszu Badawczego Węgla i Stali zostaną dokonane w czterech ratach, poczynając od roku 2006, płatnych w następujący sposób, w każdym przypadku pierwszego roboczego dnia pierwszego miesiąca każdego roku:

2006:	15%
2007:	20%
2008:	30%
2009:	35%.

ARTYKUŁ 32

1. O ile niniejszy Traktat nie stanowi inaczej, po 31 grudnia 2003 roku żadne dodatkowe zobowiązania finansowe nie zostaną podjęte w ramach programu Phare⁵, programu Współpracy Transgranicznej Phare⁶, funduszy przedakcesyjnych dla Cypru oraz Malty⁷, programu ISPA⁸ i programu SAPARD⁹ na rzecz nowych Państw Członkowskich. Z dniem 1 stycznia 2004 roku nowe Państwa Członkowskie traktowane są tak samo jak obecne Państwa Członkowskie w odniesieniu do wydatków w ramach pierwszych trzech pozycji Perspektywy finansowej, w rozumieniu Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r.¹⁰, z zastrzeżeniem poniższych indywidualnych szczegółowych rozwiązań i wyjątków lub jeżeli niniejszy Traktat stanowi inaczej. Maksymalne wielkości dodatkowych środków dla pozycji 1, 2, 3 i 5 Perspektywy finansowej związanych z przystąpieniem są określone w załączniku XV.

⁴ Dz. U. L 79 z 22.3.2002, str. 42.

⁵ Rozporządzenie (EWG) nr 3906/89 (Dz.U. L 375 z 23.12.1989, str. 11), ze zmianami.

⁶ Rozporządzenie (WE) nr 2760/98 (Dz.U. L 345 z 19.12.1998, str. 49), ze zmianami.

⁷ Rozporządzenie (WE) nr 555/2000 (Dz.U. L 68 z 16.3.2000, str. 3), ze zmianami.

⁸ Rozporządzenie (WE) nr 1267/1999 (Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 73), ze zmianami.

⁹ Rozporządzenie (WE) nr 1268/1999 (Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 87).

¹⁰ Porozumienie Międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej (Dz. U. C 172 z 18.6.1999, str. 1).

Jednakże żadne zobowiązanie finansowe w ramach budżetu na rok 2004 dla jakiegokolwiek programu lub agencji nie może zostać podjęte przed dniem przystąpienia nowego Państwa Członkowskiego.

2. Ustępu 1 nie stosuje się do wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcji Gwarancji, zgodnie z artykułami 2 ustęp 1, 2 ustęp 2 i 3 ustęp 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej¹¹, kwalifikujących się do otrzymania finansowania wspólnotowego dopiero od dnia przystąpienia, zgodnie z artykułem 2 niniejszego Aktu.

Jednakże ustęp 1 niniejszego artykułu stosuje się do wydatków na rzecz rozwoju obszarów wiejskich w ramach Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcji Gwarancji, zgodnie z artykułem 47a rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia¹², z zastrzeżeniem warunków wymienionych w zmianach do tego rozporządzenia w załączniku II do niniejszego Aktu.

3. Z zastrzeżeniem ostatniego zdania ustępu 1, od 1 stycznia 2004 roku nowe Państwa Członkowskie będą uczestniczyć w programach wspólnotowych i agencjach na takich samych warunkach i zasadach jak obecne Państwa Członkowskie, włącznie z finansowaniem z ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich. Warunki i zasady wynikające z decyzji Rady Stowarzyszenia, umów i protokołów ustaleń między Wspólnotami Europejskimi i nowymi Państwami Członkowskimi dotyczące ich uczestnictwa w programach wspólnotowych i agencjach zastępuje się z mocą od 1 stycznia 2004 roku przepisami dotyczącymi działania odpowiednich programów i agencji.

4. W przypadku gdy którekolwiek z Państw, o których mowa w artykule 1 ustęp 1 Traktatu o Przystąpieniu, nie przystąpi do Wspólnoty w roku 2004, wszelkie wnioski dokonane przez to Państwo lub z niego pochodzące dotyczące finansowania w ramach wydatków zgodnie z pierwszymi trzema pozycjami Perspektywy finansowej na rok 2004 stają się nieważne. W takim przypadku odpowiednia decyzja Rady Stowarzyszenia, umowa lub protokół ustaleń będą nadal stosowane do tego państwa przez cały rok 2004.

5. Jeżeli jakiegokolwiek środki są niezbędne do ułatwienia przejścia z systemu obowiązującego przed przystąpieniem na system wynikający z zastosowania niniejszego artykułu, Komisja przyjmie niezbędne środki.

ARTYKUŁ 33

1. Przetargi, zawieranie umów, wprowadzanie w życie oraz płatności w zakresie środków przedakcesyjnych w ramach programu Phare¹³, programu Współpracy

¹¹ Dz. U. L 160 z 26.6.99, str. 103.

¹² Dz. U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.

¹³ Rozporządzenie (EWG) nr 3906/89 (Dz.U. L 375 z 23.12.1989 str. 11), ze zmianami.

Transgranicznej Phare¹⁴, funduszy przedakcesyjnych dla Cypru oraz Malty¹⁵ będą zarządzane począwszy od dnia przystąpienia przez agencje wdrażające w nowych Państwach Członkowskich.

Kontrola „ex ante”, wykonywana przez Komisję w stosunku do przetargów i zawierania umów, zostanie uchylona decyzją Komisji podjętą w tym celu, w wyniku pozytywnie ocenionego Rozszerzonego Zdecentralizowanego Systemu Wdrażania (EDIS), zgodnie z kryteriami i warunkami określonymi w załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 1266/1999 w sprawie koordynacji pomocy dla państw ubiegających się o członkostwo w Unii Europejskiej w ramach strategii przedakcesyjnej i zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 3906/89¹⁶.

Jeżeli decyzja Komisji o uchyleniu kontroli „ex ante” nie zostanie przyjęta przed dniem przystąpienia, wszelkie umowy podpisane między dniem przystąpienia a dniem, w którym decyzja Komisji została podjęta, nie kwalifikują się do pomocy przedakcesyjnej.

Jednakże, wyjątkowo, jeżeli podjęcie decyzji przez Komisję o uchyleniu kontroli „ex ante” zostanie opóźnione po dniu przystąpienia z powodów, których nie można przypisać organom nowych Państw Członkowskich, Komisja może przyjąć, w odpowiednio uzasadnionych przypadkach, iż umowy podpisane między dniem przystąpienia a dniem podjęcia decyzji przez Komisję, kwalifikują się do otrzymania środków pomocy przedakcesyjnej, oraz kontynuować wdrażanie pomocy przedakcesyjnej przez ograniczony okres, w ramach którego Komisja będzie sprawować kontrolę „ex ante” nad przetargami i zawieraniem umów.

2. Do ogólnych zobowiązań budżetowych podjętych przed przystąpieniem, na mocy przedakcesyjnych instrumentów finansowych, o których mowa w ustępie 1, w tym do zawarcia i rejestracji następnych indywidualnych prawnych zobowiązań i płatności, dokonanych po dniu przystąpienia, stosuje się zasady i regulacje przedakcesyjnych instrumentów finansowania; zobowiązania te będą obciążać odpowiednie pozycje budżetowe, aż do dnia zamknięcia odpowiednich programów i projektów. Niezależnie od powyższego, procedury zamówień publicznych rozpoczęte po przystąpieniu zostaną przeprowadzone zgodnie z odpowiednimi dyrektywami wspólnotowymi.

3. Ostatnie ustalanie programu dla pomocy przedakcesyjnej, o której mowa w ustępie 1, ma miejsce w ostatnim pełnym kalendarzowym roku poprzedzającym przystąpienie. Działania w ramach tych programów muszą zostać zawarte w formie umów w ciągu kolejnych dwóch lat, a wydatkowanie musi zostać dokonane zgodnie z tym, co stanowi Memorandum Finansowe¹⁷, zazwyczaj do końca trzeciego roku

¹⁴ Rozporządzenie (WE) nr 2760/98 (Dz.U. L 345 z 19.12.1998, str. 49), ze zmianami.

¹⁵ Rozporządzenie (WE) nr 555/2000 (Dz.U. L 68, 16.3.2000, str. 3), ze zmianami.

¹⁶ Dz.U. L 232 z 2.9.1999, str. 34.

¹⁷ Zgodnie z Wytocznymi Phare (SEC (1999) 1596, zaktualizowanymi 6.9.2002 przez C 3303/2).

następującego po dniu podjęcia zobowiązania. W żaden sposób nie przedłuża się okresu wynikającego z umowy. Wyjątkowo i w odpowiednio uzasadnionych przypadkach, ograniczone przedłużenie tego okresu może zostać udzielone w stosunku do wydatkowania.

4. Aby zapewnić konieczne wygaśnięcie funkcjonowania przedakcesyjnych instrumentów finansowych, o których mowa w ustępie 1, jak również programu ISPA¹⁸, i dokonać niezakłóconego przejścia z zasad mających zastosowanie przed i po przystąpieniu, Komisja może podjąć wszelkie właściwe środki zapewniające, iż niezbędna ustawowa ilość pracowników zostanie utrzymana w nowych Państwach Członkowskich przez okres nieprzekraczający 15 miesięcy po dniu przystąpienia. W tym okresie, urzędnicy powołani na stanowiska w nowych Państwach Członkowskich przed przystąpieniem, mają pozostać na stanowiskach w tych Państwach po dniu przystąpienia, mają wyjątkowo prawo do takich samych finansowych i materialnych warunków, jakie Komisja stosowała wobec nich przed przystąpieniem zgodnie z załącznikiem X do regulaminu pracowniczego urzędników i warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, ustanowionym w rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68¹⁹. Wydatki administracyjne, w tym płace innych pracowników, niezbędne do zarządzania pomocą przedakcesyjną pokrywane są przez cały rok 2004, aż do końca lipca 2005 roku z pozycji budżetowej „wydatki wspierające działania” (uprzednia część B budżetu) odpowiednich budżetów przedakcesyjnych lub z równoważnych pozycji dotyczących instrumentów finansowych, o których mowa w ustępie 1 jak również tych, które dotyczą programu ISPA.

5. W przypadku gdy projekty zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1268/1999 nie mogą być dalej finansowane na mocy tego instrumentu, mogą one zostać włączone do programów rozwoju obszarów wiejskich w ramach Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej. Jeżeli szczególnie przejściowe środki będą konieczne w tym względzie, Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurami określonymi w artykule 50 ustęp 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące funduszy strukturalnych²⁰.

ARTYKUŁ 34

1. Między dniem przystąpienia a końcem 2006 roku, Unia przekazuje na rzecz nowych Państw Członkowskich tymczasową pomoc finansową (dalej jako „środki przejściowe”), mającą na celu rozwój i wzmocnienie możliwości administracyjnych we wprowadzaniu w życie i egzekwowaniu ustawodawstwa wspólnotowego, jak również wspieranie wymiany dobrych praktyk między równorzędnymi organami.

¹⁸ Rozporządzenie (WE) nr 1267/99 (Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 73), ze zmianami.

¹⁹ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2265/02 (Dz. U. L 347 z 20.12.2002, str. 1).

²⁰ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 1447/2001 (Dz.U. L 198 z 21.7.2001, str. 1).

2. Pomoc jest skierowana w stronę ciągłej potrzeby wzmocnienia możliwości instytucjonalnych w niektórych dziedzinach poprzez działania, które nie mogą być finansowane w ramach funduszy strukturalnych, w szczególności w następujących obszarach:

- wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne (wzmocnienie systemu wymiaru sprawiedliwości, kontrole na granicach zewnętrznych, strategia przeciwdziałania korupcji, wzmocnienie zdolności egzekwowania prawa);
- kontrola finansowa;
- ochrona interesów finansowych Wspólnoty i zwalczanie nadużyć finansowych;
- rynek wewnętrzny, w tym unia celna;
- środowisko naturalne;
- służby weterynaryjne oraz tworzenie możliwości administracyjnych związanych z bezpieczeństwem żywności;
- struktury administracyjne i kontrolne dla rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich, w tym Zintegrowany System Zarządzania i Kontroli (ZSZiK);
- bezpieczeństwo jądrowe (wzmocnianie efektywności i kwalifikacji organów bezpieczeństwa jądrowego oraz ich organizacji wsparcia technicznego jak również publicznych agencji zarządzania odpadami radioaktywnymi);
- statystyka;
- wzmocnianie administracji publicznej zgodnie z potrzebami określonymi w szczegółowym monitorującym sprawozdaniu Komisji, nie objętymi funduszami strukturalnymi.

3. Pomoc udzielana w ramach środków przejściowych rozdzielana jest zgodnie z procedurą określoną w artykule 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3906/89 w sprawie pomocy gospodarczej dla niektórych krajów Europy Środkowej i Wschodniej²¹.

4. Program wprowadza się w życie zgodnie z przepisami artykułu 53 ustęp 1 litery a) i b) rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich²². Dla projektów współpracy pomiędzy organami administracji publicznej mających na celu rozwój instytucjonalny nadal będzie mieć zastosowanie procedura zaproszenia do składania projektów poprzez sieć punktów kontak-

---

²¹ Dz.U. L 375 z 23.12.1989, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 2500/2001 (Dz.U. L 342 z 27.12.2001, str. 1).

²² Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str.1).

towych w Państwach Członkowskich, ustanowiona w ramach Umów ramowych z obecnymi Państwami Członkowskimi dla celów pomocy przedakcesyjnej.

Środki przekazywane w ramach środków przejściowych, według cen z 1999 roku wynoszą 200 milionów EUR w 2004 roku, 120 milionów EUR w 2005 roku oraz 60 milionów EUR w 2006 roku. Roczne środki zatwierdza organ budżetowy w ramach limitów Perspektywy finansowej.

ARTYKUŁ 35

1. Tworzy się instrument finansowy Schengen jako tymczasowy instrument pomocy dla Państw Członkowskich beneficjentów, między dniem przystąpienia a końcem 2006 roku w celu finansowania na nowych zewnętrznych granicach Unii działań wprowadzających w życie dorobek Schengen oraz kontrolę na zewnętrznych granicach.

W celu zmierzenia się z brakami stwierdzonymi w ramach przygotowań do uczestnictwa w Schengen, następujące rodzaje działań kwalifikują się do finansowania w ramach środków Schengen:

inwestycje w budowę, odnowienie lub polepszenie stanu infrastruktury na przejściach granicznych oraz powiązanych z nimi budynków;

inwestycje we wszelkie rodzaje sprzętu operacyjnego (np. sprzęt laboratoryjny, narzędzia wykrywające, sprzęt komputerowy oraz oprogramowanie dla Systemu Informacyjnego Schengen – SIS2, środki transportu);

szkolenia straży granicznych;

wsparcie dla kosztów logistyki oraz operacji.

2. Następujące kwoty są dostępne w ramach instrumentu finansowego Schengen w formie płatności grantu w zryczałtowanej wysokości począwszy od dnia przystąpienia na rzecz Państw Członkowskich beneficjentów, wymienionych poniżej:

	2004	2005	2006
	(w milionach EUR, według cen z 1999 r.)		
Estonia	22,9	22,9	22,9
Łotwa	23,7	23,7	23,7
Litwa	44,78	61,07	29,85
Węgry	49,3	49,3	49,3
Polska	93,34	93,33	93,33
Słowenia	35,64	35,63	35,63
Słowacja	15,94	15,93	15,93

3. Państwa Członkowskie beneficjenci są odpowiedzialne za wybór i wprowadzenie w życie poszczególnych działań zgodnie z niniejszym artykułem. Są one również

odpowiedzialne za koordynację korzystania z tych środków ze wsparciem z innych instrumentów Wspólnoty, zapewniając zgodność z politykami i środkami wspólnotowymi oraz zgodność z rozporządzeniem finansowym mającym zastosowanie do ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich.

Płatności grantu w zryczałtowanej wysokości wykorzystane zostaną w ciągu trzech lat od daty pierwszej płatności a wszelkie środki niewykorzystane lub wydane w sposób nieuzasadniony zostaną odzyskane przez Komisję. Państwa Członkowskie beneficjenci przedstawią nie później niż 6 miesięcy po upływie trzyletniego terminu, szczegółowe sprawozdanie w sprawie finansowego wykorzystania płatności grantu w zryczałtowanej wysokości wraz z uzasadnieniem poczynionych wydatków.

Państwa Członkowskie beneficjenci wykonują powyższy obowiązek bez uszczerbku dla odpowiedzialności Komisji za wykonanie ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich oraz zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do zarządzania zdecentralizowanego.

4. Komisja zachowuje prawo sprawdzenia, poprzez Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF). Komisja oraz Trybunał Obrachunkowy mogą również przeprowadzać kontrole na miejscu zgodnie z odpowiednimi procedurami.

5. Komisja może przyjąć wszelkie przepisy techniczne niezbędne do korzystania z instrumentu finansowego Schengen.

ARTYKUŁ 36

Kwoty, o których mowa w artykułach 29, 30, 34 i 35, waloryzuje się każdego roku, w ramach dostosowania technicznego, o którym mowa w ustępie 15 Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 roku.

TYTUŁ II

POZOSTAŁE POSTANOWIENIA

ARTYKUŁ 37

1. Jeżeli przed końcem trzyletniego okresu następującego po przystąpieniu pojawią się trudności, które są poważne i mogą się utrzymywać w jakimkolwiek sektorze gospodarki, lub mogą spowodować poważne pogorszenie sytuacji gospodarczej danego obszaru, nowe Państwo Członkowskie może się zwrócić o zezwolenie na podjęcie środków ochronnych w celu naprawienia sytuacji i dostosowania danego sektora gospodarki do wspólnego rynku.

W takich samych okolicznościach każde z obecnych Państw Członkowskich może się zwrócić o zezwolenie na podjęcie środków ochronnych w stosunku do jednego lub większej liczby nowych Państw Członkowskich.

2. Na wniosek zainteresowanego Państwa, Komisja w ramach procedury nadzwyczajnej określa środki ochronne, które uważa za niezbędne, wskazując warunki i zasady ich wprowadzenia w życie.

W razie poważnych trudności gospodarczych i na wyraźny wniosek zainteresowanego Państwa Członkowskiego, Komisja podejmuje działania w ciągu pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku wraz z odpowiednimi informacjami uzasadniającymi ten wniosek. Środki powzięte w ramach powyższej procedury stosuje się ze skutkiem natychmiastowym, biorąc pod uwagę interesy wszystkich zainteresowanych stron; nie mogą one pociągać za sobą konieczności przeprowadzania kontroli granicznych.

3. Środki dopuszczone na mocy ustępu 2 mogą obejmować odstępstwa od stosowania zasad zawartych w Traktacie WE, a także od niniejszego Aktu, w takim zakresie i na takie okresy, jakie są ściśle niezbędne do realizacji celów, o których mowa w ustępie 1. Pierwszeństwo przyznaje się środkom, które w możliwie najmniejszy sposób zakłócają funkcjonowanie wspólnego rynku.

ARTYKUŁ 38

Jeżeli nowe Państwo Członkowskie nie wprowadziło w życie zobowiązań podjętych w ramach negocjacji w sprawie przystąpienia powodując poważne naruszenie funkcjonowania rynku wewnętrznego, włączając w to jakiegokolwiek zobowiązania we wszystkich politykach sektorowych dotyczących działalności gospodarczej o skutku transgranicznym, lub też bliskie ryzyko wystąpienia takiego naruszenia, Komisja może podjąć odpowiednie środki do końca najwyżej trzyletniego okresu następującego po dniu wejścia w życie niniejszego Aktu, na uzasadniony wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy.

Środki muszą być proporcjonalne, a pierwszeństwo przyznaje się środkom, które w możliwie najmniejszy sposób zakłócają funkcjonowanie rynku wewnętrznego, a w stosownym przypadku, pierwszeństwo przyznaje się istniejącym sektorowym mechanizmom ochronnym. Takie środki ochronne nie będą stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytych ograniczeń w handlu między Państwami Członkowskimi. Możliwe jest powołanie się na powyższą klauzulę ochronną nawet przed przystąpieniem, na podstawie wyników procesu monitorowania; w takim wypadku wejdzie ona w życie z dniem przystąpienia. Środki te utrzymuje się nie dłużej niż jest to ściśle niezbędne, a w każdym przypadku zostaną one zniesione w momencie wprowadzenia w życie określonego zobowiązania. Mogą one jednak być stosowane po upływie okresu wymienionego w pierwszym akapicie, tak długo jak odpowiednie zobowiązania nie będą wykonane. W odpowiedzi na postępy poczynione przez dane nowe Państwo Członkowskie w wykonywaniu swoich zobowiązań, Komisja może odpowiednio dostosować środki. W odpowiednim czasie przed uchyleniem środków ochronnych, Komisja powiadomi Radę i weźmie w pełni pod uwagę wszelkie uwagi poczynione przez Radę w tym względzie.

ARTYKUŁ 39

Jeżeli w nowym Państwie Członkowskim wystąpią poważne braki lub bliskie ryzyko wystąpienia takich braków w transpozycji, we wprowadzaniu w życie lub w stosowaniu decyzji ramowych lub jakichkolwiek innych zobowiązań, instrumentów współpracy i decyzji odnoszących się do wzajemnego uznawania w obszarze prawa karnego – zgodnie z Tytułem VI Traktatu WE oraz z dyrektywami i rozporządzeniami odnoszącymi się do wzajemnego uznawania w sprawach cywilnych na mocy Tytułu IV Traktatu WE – Komisja może podjąć odpowiednie środki, wskazując warunki i zasady, na jakich będą one wprowadzane w życie, do końca najwyżej trzyletniego okresu następującego po dniu wejścia w życie niniejszego Aktu, na uzasadniony wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, po przeprowadzeniu konsultacji z Państwami Członkowskimi.

Środki te mogą przyjąć postać czasowego zawieszenia stosowania odpowiednich postanowień i decyzji w stosunkach między nowym Państwem Członkowskim i jakimkolwiek innym Państwem Członkowskim lub Państwami Członkowskimi, bez uszczerbku dla kontynuacji ścisłej współpracy sądowej. Możliwe jest powołanie się na klauzulę ochronną nawet przed przystąpieniem, na podstawie wyników procesu monitorowania; w takim przypadku wejdzie ona w życie z dniem przystąpienia. Środki te utrzymuje się nie dłużej, niż jest to ściśle niezbędne, a, w każdym przypadku, zostaną one zniesione w momencie uzupełnienia braków. Mogą one jednak być stosowane po upływie okresu wymienionego w pierwszym akapicie, tak długo jak odpowiednie braki utrzymują się. W odpowiedzi na postępy poczynione przez zainteresowane nowe Państwo Członkowskie w uzupełnianiu braków, Komisja może odpowiednio dostosować środki, po przeprowadzeniu konsultacji z Państwami Członkowskimi. W odpowiednim czasie przed uchyceniem środków ochronnych Komisja powiadomi Radę i weźmie w pełni pod uwagę wszelkie uwagi poczynione przez Radę w tym względzie.

ARTYKUŁ 40

W celu uniknięcia zakłócenia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, stosowanie przepisów krajowych nowych Państw Członkowskich w trakcie okresów przejściowych określonych w załącznikach V-XIV nie doprowadzi do kontroli granicznych pomiędzy Państwami Członkowskimi.

ARTYKUŁ 41

Jeżeli środki przejściowe są niezbędne do ułatwienia przejścia z istniejącego w nowych Państwach Członkowskich systemu na system wynikający z zastosowania wspólnej polityki rolnej na warunkach wskazanych w niniejszym Akcie, Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 42 ustęp 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru²³ – lub tam gdzie jest to stosowne – z procedurą, o której mowa w odpo-

²³ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1.

wiednich artykułach innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków rolnych lub z odpowiednią procedurą komitetu określoną w mającym zastosowanie ustawodawstwie. Środki przejściowe, o których mowa w niniejszym artykule, mogą być podejmowane przez okres trzech lat następujących po dacie przystąpienia, a ich stosowanie będzie ograniczone do tego okresu. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim może przedłużyć ten okres.

Środki przejściowe odnoszące się do wprowadzania w życie instrumentów dotyczących wspólnej polityki rolnej nie wymienione w niniejszym Akcie, które są niezbędne w wyniku przystąpienia, zostaną przyjęte przed dniem przystąpienia przez Radę stanowiącą większość kwalifikowaną na wniosek Komisji lub w przypadku gdy wpływają na instrumenty początkowo przyjęte przez Komisję, zostaną one przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą wymaganą dla przyjęcia takich instrumentów.

ARTYKUŁ 42

Jeżeli środki przejściowe są niezbędne do ułatwienia przejścia z istniejącego w nowych Państwach Członkowskich systemu na system wynikający z zastosowania wspólnotowych regulacji weterynaryjnych i fitosanitarnych, Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z właściwą procedurą komitetu ustaloną w mającym zastosowanie ustawodawstwie. Powyższe środki są podejmowane przez okres trzech lat następujących po dacie przystąpienia i ich stosowanie jest ograniczone do tego okresu.

CZĘŚĆ PIĄTA

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE WPROWADZENIA NINIEJSZEGO AKTU W ŻYCIE

TYTUŁ I

POWOŁYWANIE INSTYTUCJI I ORGANÓW

ARTYKUŁ 43

Parlament Europejski dokona takich zmian swojego regulaminu wewnętrznego, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie.

ARTYKUŁ 44

Rada dokona takich zmian swojego regulaminu wewnętrznego, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie.

ARTYKUŁ 45

1. Każde Państwo przystępujące do Unii jest uprawnione do posiadania w składzie Komisji jednego swojego obywatela w charakterze jej członka.

2. Bez uszczerbku dla drugiego akapitu artykułu 213 ustęp 1, pierwszego akapitu artykułu 214 ustęp 1, artykułu 214 ustęp 2 Traktatu WE oraz pierwszego akapitu artykułu 126 Traktatu Euratom:

(a) obywatel każdego nowego Państwa Członkowskiego zostanie mianowany do Komisji z dniem przystąpienia. Nowych członków Komisji mianuje Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, za wspólnym porozumieniem z przewodniczącym Komisji,

(b) mandat członków Komisji mianowanych zgodnie z literą a) jak również tych członków, którzy zostali mianowani z dniem 23 stycznia 2000 roku, wygasa 31 października 2004 roku,

(c) nowa Komisja złożona z jednego obywatela każdego z Państw Członkowskich podejmie obowiązki 1 listopada 2004 roku; mandat członków nowej Komisji wygasa w dniu 31 października 2009 roku,

(d) w artykule 4 ustęp 1 Protokołu w sprawie rozszerzenia Unii Europejskiej dołączonego do Traktatu UE oraz do Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie datę 1 stycznia 2005 roku zastępuje się datą 1 listopada 2004 roku.

3. Komisja dokona takich zmian swojego regulaminu wewnętrznego, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie.

ARTYKUŁ 46

1. Dziesięciu sędziów jest mianowanych do Trybunału Sprawiedliwości oraz dziesięciu sędziów jest mianowanych do Sądu Pierwszej Instancji.

2.a) Mandat pięciu z sędziów Trybunału Sprawiedliwości mianowanych zgodnie z ustępem 1 wygasa 6 października 2006 roku. Sędziowie ci zostaną wybrani w drodze losowania. Mandat pozostałych sędziów wygasa 6 października 2009 roku.

b) Mandat pięciu z sędziów Sądu Pierwszej Instancji mianowanych zgodnie z ustępem 1 wygasa 31 sierpnia 2004 roku. Sędziowie ci zostaną wybrani w drodze losowania. Mandat pozostałych sędziów wygasa 31 sierpnia 2007 roku.

3.a) Trybunał Sprawiedliwości dokona takich zmian swojego regulaminu proceduralnego, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie.

b) Sąd Pierwszej Instancji dokona takich zmian swojego regulaminu proceduralnego, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie.

c) Zmienione regulaminy proceduralne wymagają zgody Rady, stanowiącej większością kwalifikowaną.

4. W sprawach rozpatrywanych przed Trybunałem lub Sądem Pierwszej Instancji przed dniem przystąpienia, w których postępowanie ustne rozpoczęło się przed tym dniem, pełny skład Trybunału i Sądu lub też skład izb są określone tak jak przed dniem przystąpienia oraz w sprawach tych stosowane są regulaminy proceduralne obowiązujące w dniu poprzedzającym dzień przystąpienia.

ARTYKUŁ 47

Trybunał Obrachunkowy zostaje powiększony przez mianowanie dziesięciu dodatkowych członków na sześcioletnią kadencję.

ARTYKUŁ 48

Komitet Ekonomiczno-Społeczny zostaje powiększony przez mianowanie 95 dodatkowych członków reprezentujących różne gospodarcze i społeczne grupy zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego nowych Państw Członkowskich. Mandaty członków mianowanych w ten sposób wygasają w tym samym czasie co mandat członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia.

ARTYKUŁ 49

Komitet Regionów zostaje powiększony przez mianowanie 95 członków reprezentujących wspólnoty regionalne i lokalne w nowych Państwach Członkowskich, posiadających mandat wyborczy społeczności regionalnej lub lokalnej bądź odpowiedzialnych politycznie przed wybranym zgromadzeniem. Mandaty członków mianowanych w ten sposób wygasają w tym samym czasie co mandaty członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia.

ARTYKUŁ 50

1. Mandaty obecnych członków Komitetu Naukowo-Technicznego zgodnie z artykułem 134 ustęp 2 Traktatu Euratom wygasają w dniu wejścia w życie niniejszego Aktu.
2. Po przystąpieniu Rada mianuje nowych członków Komitetu Naukowo-Technicznego zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 134 ustęp 2 Traktatu Euratom.

ARTYKUŁ 51

Dostosowania postanowień dotyczących komitetów ustanowionych przez Traktaty założycielskie oraz ich regulaminów wewnętrznych, niezbędne z uwagi na przystąpienie, wprowadza się jak najszybciej po przystąpieniu.

ARTYKUŁ 52

1. Mandaty nowych członków komitetów, grup i innych organów utworzonych na mocy Traktatów i przez ustawodawcę, wymienionych w załączniku XVI wyga-

sają w tym samym czasie co mandaty członków sprawujących te funkcje w dniu przystąpienia.

2. Mandaty nowych członków komitetów oraz grup utworzonych przez Komisję, wymienionych w załączniku XVII, wygasają w tym samym czasie co mandaty członków sprawujących te funkcje w dniu przystąpienia.

3. Po przystąpieniu następuje całkowite odnowienie składu komitetów wymienionych w załączniku XVIII.

TYTUŁ II

STOSOWANIE AKTÓW INSTYTUCJI

ARTYKUŁ 53

Po przystąpieniu nowe Państwa Członkowskie uznaje się za adresatów dyrektyw i decyzji w rozumieniu artykułu 249 Traktatu WE i artykułu 161 Traktatu Euratom, o ile takie dyrektywy i decyzje zostały skierowane do wszystkich obecnych Państw Członkowskich. Z wyjątkiem dyrektyw i decyzji, które wchodzą w życie zgodnie z artykułem 254 ustęp 1 oraz z artykułem 254 ustęp 2 Traktatu WE, uznaje się, że nowym Państwom Członkowskim notyfikowano takie dyrektywy i decyzje przy przystąpieniu.

ARTYKUŁ 54

Nowe Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki niezbędne do przestrzegania od dnia przystąpienia przepisów dyrektyw i decyzji w rozumieniu artykułu 249 Traktatu WE oraz artykułu 161 Traktatu Euratom, chyba że z załączników, o których mowa w artykule 24, lub z jakichkolwiek innych postanowień niniejszego Aktu lub jego załączników wynika inny termin w tym względzie.

ARTYKUŁ 55

Na właściwie umotywowany wniosek jednego z nowych Państw Członkowskich, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może, przed 1 maja 2004 roku, podjąć środki przewidujące czasowe odstępstwa od aktów instytucji przyjętych między 1 listopada 2002 roku a dniem podpisania Traktatu o Przystąpieniu.

ARTYKUŁ 56

O ile nie postanowiono inaczej, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje środki niezbędne do wprowadzenia w życie postanowień zawartych w załącznikach II, III i IV, o których mowa w artykułach 20, 21 i 22 niniejszego Aktu.

ARTYKUŁ 57

1. W przypadku gdy akty instytucji poprzedzające przystąpienie wymagają dostosowania z uwagi na przystąpienie, a niezbędne dostosowania nie zostały przewidziane w niniejszym Akcie ani w jego załącznikach, dokonuje się niezbędnych dostosowań zgodnie z procedurą przewidzianą w ustępie 2. Takie dostosowania wchodzi w życie z dniem przystąpienia.

2. Rada stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, lub też Komisja, w zależności od tego, który z tych organów przyjął dany akt, sporządzi w tym celu odpowiednie teksty.

ARTYKUŁ 58

Teksty aktów instytucji oraz Europejskiego Banku Centralnego przyjętych przed przystąpieniem i sporządzone przez Radę, Komisję lub Europejski Bank Centralny w językach: czeskim, estońskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, polskim, słowackim, słoweńskim i węgierskim są od dnia przystąpienia tekstami autentycznymi na tych samych warunkach, co teksty sporządzone w obecnych jedenastu językach. Zostaną one opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jeśli teksty w obecnych językach były w ten sposób opublikowane.

ARTYKUŁ 59

Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne zmierzające do zapewnienia na terytorium nowych Państw Członkowskich ochrony zdrowia pracowników i mieszkańców przed szkodliwym promieniowaniem są, zgodnie z artykułem 33 Traktatu Euratom, przekazywane Komisji przez te państwa w terminie trzech miesięcy od dnia przystąpienia.

TYTUŁ III

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

ARTYKUŁ 60

Załączniki I-XVIII, dodatki oraz protokoły nr 1-10 dołączone do niniejszego Aktu stanowią jego integralną część.

ARTYKUŁ 61

Rząd Republiki Włoskiej przekaze rządům nowych Państw Członkowskich uwierzytelnione kopie Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej oraz traktatów je zmieniających lub uzupełniających, w tym Traktatu dotyczącego przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Ir-

landii Północnej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Traktatu dotyczącego przystąpienia Republiki Greckiej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Traktatu dotyczącego przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Traktatu dotyczącego przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Unii Europejskiej, w następujących językach: angielskim, duńskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim, szwedzkim i włoskim.

Teksty tych traktatów sporządzone w językach czeskim, estońskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, polskim, słowackim, słoweńskim i węgierskim są dołączone do niniejszego Aktu. Teksty te są autentyczne na takich samych warunkach jak teksty traktatów, o których mowa w pierwszym akapicie, sporządzone w obecnych językach.

ARTYKUŁ 62

Uwierzytelnione kopie umów międzynarodowych złożonych w archiwum Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej zostaną przekazane rządów nowych Państw Członkowskich przez sekretarza generalnego.

AKT KOŃCOWY

I. TEKST AKTU KOŃCOWEGO

Pełnomocnicy:

JEGO KRÓLEWSKIEJ MOŚCI KRÓLA BELGÓW,

PREZYDENTA REPUBLIKI CZESKIEJ,

JEJ KRÓLEWSKIEJ MOŚCI KRÓLOWEJ DANII,

PREZYDENTA REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC,

PREZYDENTA REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ,

PREZYDENTA REPUBLIKI GRECKIEJ,

JEGO KRÓLEWSKIEJ MOŚCI KRÓLA HISZPANII,

PREZYDENTA REPUBLIKI FRANCUSKIEJ,

PREZYDENTA IRLANDII,

PREZYDENTA REPUBLIKI WŁOSKIEJ,

PREZYDENTA REPUBLIKI CYPRYJSKIEJ,

PREZYDENTA REPUBLIKI ŁOTEWSKIEJ,

PREZYDENTA REPUBLIKI LITEWSKIEJ,

JEGO KRÓLEWSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO KSIĘCIA LUKSEMBURGA,

PREZYDENTA REPUBLIKI WĘGIERSKIEJ,

PREZYDENTA MALTY,

JEJ KRÓLEWSKIEJ MOŚCI KRÓLOWEJ NIDERLANDÓW,

PREZYDENTA REPUBLIKI AUSTRII,

PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

PREZYDENTA REPUBLIKI PORTUGALSKIEJ,

PREZYDENTA REPUBLIKI SŁOWENII,

PREZYDENTA REPUBLIKI SŁOWACKIEJ,

PREZYDENTA REPUBLIKI FINLANDII,

RZĄDU KRÓLESTWA SZWECJI,

JEJ KRÓLEWSKIEJ MOŚCI KRÓLOWEJ ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

Zebrani w Atenach, szesnastego kwietnia roku dwa tysiące trzeciego z okazji podpisania Traktatu pomiędzy Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczącego przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej,

Potwierdzili, iż następujące teksty zostały sporządzone i przyjęte w ramach Konferencji między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczącej przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej;

I. Traktat między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczący przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej;

II. Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej i zmian w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej;

III. Teksty wymienione poniżej dołączone do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej:

A. Załącznik I: Wykaz przepisów dorobku Schengen w postaci, w jakiej zostały włączone w ramy Unii Europejskiej, oraz akty na nim oparte lub w inny sposób z nim związane, które od dnia przystąpienia wiążą Państwa Członkowskie i są w nich stosowane (o którym mowa w artykule 3 Aktu Przystąpienia)

Załącznik II: Wykaz, o którym mowa w artykule 20 Aktu Przystąpienia

Załącznik III: Wykaz, o którym mowa w artykule 21 Aktu Przystąpienia

Załącznik IV: Wykaz, o którym mowa w artykule 22 Aktu Przystąpienia; Dodatek

Załącznik V: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Republika Czeska; dodatki A i B

Załącznik VI: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Estonia

Załącznik VII: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Cypr; Dodatek

Załącznik VIII: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Łotwa; dodatki A i B

Załącznik IX: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Litwa; dodatki A i B

Załącznik X: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Węgry; dodatki A i B

Załącznik XI: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Malta; dodatki A, B i C

Załącznik XII: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Polska; dodatki A, B i C

- Załącznik XIII: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Słowenia; dodatki A i B
- Załącznik XIV: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Słowacja; Dodatek
- Załącznik XV: Wykaz, o którym mowa w artykule 32 ustęp 1 Aktu Przystąpienia
- Załącznik XVI: Wykaz, o którym mowa w artykule 52 ustęp 1 Aktu Przystąpienia
- Załącznik XVII: Wykaz, o którym mowa w artykule 52 ustęp 2 Aktu Przystąpienia
- Załącznik XVIII: Wykaz, o którym mowa w artykule 52 ustęp 3 Aktu Przystąpienia
- B. Protokół nr 1 w sprawie zmian w Statucie Europejskiego Banku Inwestycyjnego
- Protokół nr 2 w sprawie restrukturyzacji czeskiego hutnictwa żelaza i stali
- Protokół nr 3 w sprawie stref suwerennych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej na Cyprze
- Protokół nr 4 w sprawie elektrowni jądrowej Ignalina na Litwie
- Protokół nr 5 w sprawie tranzytu osób drogą lądową między obwodem kalininradzkim i innymi częściami Federacji Rosyjskiej
- Protokół nr 6 w sprawie nabywania „drugich domów” na Malcie
- Protokół nr 7 w sprawie aborcji na Malcie
- Protokół nr 8 w sprawie restrukturyzacji polskiego hutnictwa żelaza i stali
- Protokół nr 9 w sprawie jednostki 1 i jednostki 2 elektrowni jądrowej Bohunice V1 na Słowacji
- Protokół nr 10 w sprawie Cypru

C. Teksty Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej wraz z Traktatami zmieniającymi lub uzupełniającymi, w tym Traktatu dotyczący przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Traktatu dotyczącego przystąpienia Republiki Greckiej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Traktatu dotyczącego przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej,

Traktatu dotyczącego przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Unii Europejskiej w językach czeskim, estońskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, polskim, słowackim, słoweńskim oraz węgierskim.

Wysokie Umawiające się Strony zobowiązują się przekazać Komisji oraz sobie wzajemnie wszelkie niezbędne informacje wymagane do stosowania Aktu dotyczącego warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach. Tam gdzie jest to konieczne, informacje przekazuje się w odpowiednim czasie przed dniem przystąpienia w celu umożliwienia pełnego stosowania Aktu od dnia przystąpienia, w szczególności w odniesieniu do funkcjonowania rynku wewnętrznego. Komisja może poinformować nowe Umawiające się Strony o okresie jaki uznaje za właściwy do otrzymywania lub przekazywania szczególnych informacji. Do dnia podpisania, Umawiającym się Stronom dostarczono wykaz ustanawiający obowiązki informacyjne w dziedzinie weterynarii.

II. DEKLARACJE PRZYJĘTE PRZEZ PEŁNOMOCNIKÓW

Ponadto Pełnomocnicy przyjęli wymienione poniżej Deklaracje, dołączone do niniejszego Aktu Końcowego.

1. Wspólna deklaracja: Jedna Europa
2. Wspólna deklaracja w sprawie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

1. WSPÓLNA DEKLARACJA: JEDNA EUROPA

To wielki dzień dla Europy. W dniu dzisiejszym zakończyliśmy negocjacje w sprawie przystąpienia pomiędzy Unią Europejską a Cyprzem, Republiką Czeską, Estonią, Węgrami, Łotwą, Litwą, Malcią, Polską, Słowacją i Słowenią. Unia Europejska przyjmie 75 milionów nowych obywateli.

My, obecne i przystępujące Państwa Członkowskie, deklarujemy nasze pełne poparcie dla ciągłości, jednolitości i nieodwracalności procesu rozszerzenia. Negocjacje w sprawie przystąpienia z Bułgarią i Rumunią będą kontynuowane na podstawie takich samych zasad, jakie do tej pory obowiązywały w negocjacjach. Rezultaty dotychczas uzyskane w negocjacjach nie zostaną poddane w wątpliwość. W zależności od dalszego postępu w spełnianiu kryteriów członkostwa, celem jest przyjęcie Bułgarii i Rumunii jako nowych członków Unii Europejskiej w 2007 roku. Wyrażamy również nasze zadowolenie z podjętych w dniu dzisiejszym ważnych decyzji dotyczących następnego etapu kandydatury Turcji do członkostwa w Unii Europejskiej.

Naszym wspólnym życzeniem jest uczynienie Europy kontynentem demokracji, wolności, pokoju i postępu. Unia pozostaje nadal zdecydowana unikać nowych linii podziału w Europie i popierać stabilność i pomyślny rozwój wewnątrz nowych gra-

nic Unii i poza nimi. Liczymy na wspólną pracę, aby wspólnym wysiłkiem osiągnąć powyższe cele.

Naszym celem jest Jedna Europa.

Belgia	Republika Czeska	Dania
Niemcy	Estonia	Grecja
Hiszpania	Francja	Irlandia
Włochy	Cypr	Łotwa
Litwa	Luksemburg	Węgry
Malta	Niderlandy	Austria
Polska	Portugalia	Słowenia
Słowacja	Finlandia	Szwecja
Zjednoczone Królestwo		

2. WSPÓLNA DEKLARACJA

W SPRAWIE TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości o to wystąpi, Rada, stanowiąc jednomyślnie, może zwiększyć liczbę rzeczników generalnych zgodnie z artykułem 222 Traktatu WE i artykułem 138 Traktatu Euratom. W przeciwnym wypadku, nowe Państwa Członkowskie zostaną włączone w istniejący system mianowania rzeczników generalnych.

III. POZOSTAŁE DEKLARACJE

Pełnomocnicy przyjmują do wiadomości następujące deklaracje, które zostały sporządzone i dołączone do niniejszego Aktu Końcowego:

- A. Wspólne Deklaracje: obecne Państwa Członkowskie/Estonia
3. Wspólna deklaracja w sprawie polowań na niedźwiedzie brunatne w Estonii
- B. Wspólne deklaracje: różne obecne Państwa Członkowskie/różne nowe Państwa Członkowskie
4. Wspólna deklaracja Republiki Czeskiej i Republiki Austrii dotycząca dwustronnego porozumienia w odniesieniu do elektrowni jądrowej Temelin
- C. Wspólne deklaracje obecnych Państw Członkowskich
5. Deklaracja w sprawie rozwoju obszarów wiejskich
6. Deklaracja w sprawie swobodnego przepływu pracowników: Republika Czeska
7. Deklaracja w sprawie swobodnego przepływu pracowników: Estonia

8. Deklaracja w sprawie oleju łupkowego, rynku wewnętrznego energii elektrycznej i dyrektywy 96/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej (dyrektywa w sprawie energii elektrycznej): Estonia

9. Deklaracja odnosząca się do działalności połowowej Estonii i Litwy w rejonie Svalbardu

10. Deklaracja w sprawie swobodnego przepływu pracowników: Łotwa

11. Deklaracja w sprawie swobodnego przepływu pracowników: Litwa

12. Deklaracja w sprawie tranzytu osób drogą lądową między Obwodem Kaliningradzkim i pozostałymi częściami Federacji Rosyjskiej

13. Deklaracja w sprawie swobodnego przepływu pracowników: Węgry

14. Deklaracja w sprawie swobodnego przepływu pracowników: Malta

15. Deklaracja w sprawie swobodnego przepływu pracowników: Polska

16. Deklaracja w sprawie swobodnego przepływu pracowników: Słowenia

17. Deklaracja w sprawie rozwoju sieci transeuropejskiej w Słowenii

18. Deklaracja w sprawie swobodnego przepływu pracowników: Słowacja

D. Wspólne deklaracje różnych obecnych Państw Członkowskich

19. Wspólna deklaracja Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Austrii w sprawie swobodnego przepływu pracowników: Republika Czeska, Estonia, Węgry, Łotwa, Litwa, Polska, Słowenia oraz Słowacja

20. Wspólna deklaracja Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Austrii w sprawie nadzorowania bezpieczeństwa jądrowego

E. Ogólna wspólna deklaracja obecnych Państw Członkowskich

21. Ogólna wspólna deklaracja

F. Wspólne deklaracje różnych nowych Państw Członkowskich

22. Wspólna deklaracja: Republiki Czeskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Litewskiej, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii oraz Republiki Słowackiej w sprawie artykułu 38 Aktu Przystąpienia

23. Wspólna deklaracja Republiki Węgierskiej i Republiki Słowenii w sprawie punktu 1 litery a) (ii) rozdział 7 załącznika X, oraz punktu 1 litery a) (i) rozdziału 6 załącznika XIII do Aktu Przystąpienia

G. Deklaracje Republiki Czeskiej

24. Deklaracja Republiki Czeskiej w sprawie polityki transportowej

25. Deklaracja Republiki Czeskiej w sprawie pracowników

26. Deklaracja Republiki Czeskiej w sprawie artykułu 35 Traktatu UE

H. Deklaracje Republiki Estońskiej

27. Deklaracja Republiki Estońskiej w sprawie stali

28. Deklaracja Republiki Estońskiej w sprawie rybołówstwa

29. Deklaracja Republiki Estońskiej w sprawie Komisji Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC)

30. Deklaracja Republiki Estońskiej w sprawie bezpieczeństwa żywności

I. Deklaracje Republiki Łotewskiej

31. Deklaracja Republiki Łotewskiej w sprawie ważenia głosów w Radzie

32. Deklaracja Republiki Łotewskiej w sprawie rybołówstwa

33. Deklaracja Republiki Litewskiej w sprawie artykułu 142a rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego

J. Deklaracja Republiki Litewskiej

34. Deklaracje Republiki Litewskiej w odniesieniu do działalności połowowej na obszarze regulacyjnym Komisji Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC)

K. Deklaracje Republiki Malty

35. Deklaracja Republiki Malty w sprawie neutralności

36. Deklaracja Republiki Malty w sprawie regionu wyspy Gozo

37. Deklaracja Republiki Malty w sprawie utrzymania zerowej stawki VAT

L. Deklaracje Rzeczypospolitej Polskiej

38. Deklaracja Rzeczypospolitej Polskiej dotycząca konkurencyjności polskiej produkcji niektórych owoców

39. Deklaracja Rządu Rzeczypospolitej Polskiej dotycząca moralności publicznej

40. Deklaracja Rządu Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie interpretacji odstępstwa od wymogów określonych w dyrektywach 2001/82/WE i 2001/83/WE

M. Deklaracje Republiki Słowenii

41. Deklaracja Republiki Słowenii w sprawie przyszłego podziału terytorialnego Republiki Słowenii na regiony

42. Deklaracja Republiki Słowenii w sprawie słoweńskich miejscowych pszczół *Apis mellifera Carnica* (kranjska čebela)

N. Deklaracje Komisji Wspólnot Europejskich

43. Deklaracja Komisji Wspólnot Europejskich w sprawie ogólnej ekonomicznej klauzuli ochronnej, klauzuli ochronnej w zakresie rynku wewnętrznego i klauzuli ochronnej w zakresie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych

44. Deklaracja Komisji Wspólnot Europejskich w sprawie konkluzji Konferencji w sprawie przystąpienia Łotwy

A. WSPÓLNE DEKLARACJE: OBECNE PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE/ESTONIA

3. WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE POŁOWAŃ NA NIEDŹWIEDZIE W ESTONII

W odniesieniu do niedźwiedzi brunatnych, Estonia będzie w pełni spełniać wymogi dyrektywy 92/43/EWG w sprawie ochrony naturalnych siedlisk oraz dzikiej fauny i flory (dyrektywa w sprawie siedlisk). Najpóźniej z dniem przystąpienia Estonia ustanowi system ścisłej ochrony zgodny z artykułem 12 wskazanej dyrektywy.

O ile ogólnie polowania na niedźwiedzie brunatne nie mogą być dozwolone, Konferencja zwraca uwagę, iż zgodnie z artykułem 16 ustęp 1 dyrektywy w sprawie siedlisk, Estonia może zezwolić na polowania na niedźwiedzie brunatne w szczególnych okolicznościach oraz z zastrzeżeniem procedur ustanowionych w artykule 16 ustępy 2 i 3 dyrektywy.

B. WSPÓLNE DEKLARACJE:
RÓŻNE OBECNE PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE/RÓŻNE NOWE PAŃSTWA
CZŁONKOWSKIE

4. WSPÓLNA DEKLARACJA
REPUBLICKI CZESKIEJ I REPUBLICKI AUSTRII
DOTYCZĄCA DWUSTRONNEGO POROZUMIENIA W ODNIESIENIU
DO ELEKTROWNI JĄDROWEJ TEMELIN

Republika Czeska i Republika Austrii wypełnią dwustronne zobowiązania na mocy wzajemnie przyjętych „Konkluzji z procesu Melk i jego dalszego ciągu” z 29 listopada 2001 roku.

C. WSPÓLNE DEKLARACJE OBECNYCH PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

5. DEKLARACJA W SPRAWIE ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

W odniesieniu do polityki rozwoju obszarów wiejskich dla nowych Państw Członkowskich na mocy tymczasowych instrumentów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Unia zwraca uwagę, że każde z nowych Państw Członkowskich może oczekiwać następujących wstępnych podziałów:

	Wstępny podział (w mln EUR)			
	2004	2005	2006	2004-2006
Republika Czeska	147,9	161,6	172,0	481,5
Estonia	41,0	44,8	47,7	133,5
Cypr	20,3	22,2	23,9	66,4
Łotwa	89,4	97,7	103,9	291,0
Litwa	133,4	145,7	155,1	434,2
Węgry	164,2	179,4	190,8	534,4
Malta	7,3	8,0	8,5	23,8
Polska	781,2	853,6	908,2	2 543,0
Słowenia	76,7	83,9	89,2	249,8
Słowacja	108,2	118,3	125,8	352,3
Suma	1 570,0	1 715,0	1 825,0	5 110,0

6. DEKLARACJA
W SPRAWIE SWOBODNEGO PRZEPEŁYWU PRACOWNIKÓW:
REPUBLIKA CZESKA

UE podkreśla zróżnicowanie podejścia i elastyczność, jakie zostały wprowadzone do uzgodnień dotyczących swobodnego przepływu pracowników. Państwa Członkowskie podejmą wysiłek przyznania obywatelom czeskim większego dostępu do swych rynków pracy na mocy swoich przepisów krajowych, mając na uwadze przyspieszenie zbliżania do dorobku. W konsekwencji, możliwości zatrudnienia obywateli czeskich w UE powinny ulec znacznej poprawie w dniu przystąpienia Republiki Czeskiej. Ponadto Państwa Członkowskie UE jak najlepiej wykorzystają proponowane uzgodnienia, aby jak najszybciej stosować w pełni dorobek w obszarze swobodnego przepływu pracowników.

7. DEKLARACJA
W SPRAWIE SWOBODNEGO PRZEPEŁYWU PRACOWNIKÓW:
ESTONIA

UE podkreśla zróżnicowanie podejścia i elastyczność, jakie zostały wprowadzone do uzgodnień dotyczących swobodnego przepływu pracowników. Państwa Członkowskie podejmą wysiłek przyznania obywatelom estońskim większego dostępu do swych rynków pracy na mocy swoich przepisów krajowych, mając na uwadze przyspieszenie zbliżania do dorobku. W konsekwencji, możliwości zatrudnienia obywateli estońskich w UE powinny ulec znacznej poprawie w dniu przystąpienia Estonii. Ponadto Państwa Członkowskie UE jak najlepiej wykorzystają proponowane uzgodnienia, aby jak najszybciej stosować w pełni dorobek w obszarze swobodnego przepływu pracowników.

8. DEKLARACJA
W SPRAWIE OLEJU ŁUPKOWEGO, RYNKU WEWNĘTRZNEGO ENERGII
ELEKTRYCZNEJ I DYREKTYWY 96/92/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY Z DNIA 19 GRUDNIA 1996 R. DOTYCZĄCEJ WSPÓLNYCH
ZASAD DLA RYNKU WEWNĘTRZNEGO ENERGII ELEKTRYCZNEJ
(DYREKTYWA W SPRAWIE ENERGII ELEKTRYCZNEJ):
ESTONIA

Unia będzie ściśle nadzorować, czy Estonia wypełnia swoje zobowiązania, w szczególności w odniesieniu do przygotowania do wewnętrznego rynku energii (restrukturyzacja sektora olejów łupkowych, restrukturyzacja sektora energii elektrycznej, ustawodawstwo, wzmocnienie Inspektoratu Rynku Energetycznego itd.).

Unia zwraca uwagę Estonii na konkluzje Rady Europejskiej z Lizbony i Barcelony dotyczące przyspieszenia otwarcia rynków, między innymi sektora energii elektrycznej i gazu, w celu osiągnięcia całkowicie operacyjnego rynku wewnętrznego w tych sektorach, oraz przyjmuje do wiadomości oświadczenie Estonii złożone na ten temat 27 maja 2002 roku w ramach negocjacji w sprawie przystąpienia. Mimo konieczności

szybkiego ustanowienia operacyjnego rynku wewnętrznego energii elektrycznej, Unia przyjmuje do wiadomości, że Estonia zachowuje swoje stanowisko odnoszące się do przyszłego rozwoju ustawodawstwa w tej dziedzinie. Unia uznaje w tym zakresie szczególnie sytuację związaną z restrukturyzacją sektora olejów łupkowych, która wymagać będzie szczególnego wysiłku do końca 2012 roku, oraz konieczność stopniowego otwierania do tego czasu estońskiego rynku energii elektrycznej dla konsumentów innych niż gospodarstwa domowe.

Unia zwraca uwagę, że w celu ograniczenia potencjalnego naruszenia konkurencji na wewnętrznym rynku energii elektrycznej, może być konieczne zastosowanie mechanizmów ochronnych takich jak klauzula wzajemności dyrektywy 96/92/WE.

Komisja będzie ściśle śledzić rozwój produkcji energii elektrycznej i możliwe zmiany na rynku energii elektrycznej w Estonii oraz w sąsiednich państwach.

Bez uszczerbku dla powyższych postanowień, każde Państwo Członkowskie, począwszy od 2009 roku, może się zwrócić do Komisji o ocenę rozwoju rynku energii elektrycznej w rejonie Morza Bałtyckiego. W oparciu o tę ocenę, uwzględniając całkowicie wyjątkowość olejów łupkowych oraz społeczne i gospodarcze względy związane z ich wydobywaniem, produkcją i zużyciem w Estonii, oraz biorąc pod uwagę cele Wspólnoty w zakresie rynku energii elektrycznej, Komisja składa Radzie sprawozdanie z właściwymi zaleceniami.

9. DEKLARACJA ODNOSZĄCA SIĘ DO DZIAŁALNOŚCI POŁOWOWEJ ESTONII I LITWY W REJONIE SVALBARDU

Wspólnota Europejska przywiązuje wagę do utrzymania zdrowego zarządzania opartego na trwałej ochronie i optymalnym wykorzystaniu zasobów rybnych wokół Svalbardu oraz deklaruje swą wolę utrzymania obecnego systemu zarządzania stosowanego przez Wspólnotę Europejską oraz Estonię i Litwę.

10. DEKLARACJA W SPRAWIE SWOBODNEGO PRZEPEŁYWU PRACOWNIKÓW: ŁOTWA

UE podkreśla zróżnicowanie podejścia i elastyczność, jakie zostały wprowadzone do uzgodnień dotyczących swobodnego przepływu pracowników. Państwa Członkowskie podejmą wysiłek przyznania obywatelom łotewskim większego dostępu do swych rynków pracy na mocy swoich przepisów krajowych, mając na uwadze przyspieszenie zbliżania do dorobku. W konsekwencji, możliwości zatrudnienia obywateli łotewskich w UE powinny ulec znacznej poprawie w dniu przystąpienia Łotwy. Ponadto Państwa Członkowskie UE jak najlepiej wykorzystają proponowane uzgodnienia, aby jak najszybciej stosować w pełni dorobek w obszarze swobodnego przepływu pracowników.

11. DEKLARACJA
W SPRAWIE SWOBODNEGO PRZEPEŁYWU PRACOWNIKÓW:
LITWA

UE podkreśla zróżnicowanie podejścia i elastyczność, jakie zostały wprowadzone do uzgodnień dotyczących swobodnego przepływu pracowników. Państwa Członkowskie podejmą wysiłek przyznania obywatelom litewskim większego dostępu do swych rynków pracy na mocy swoich przepisów krajowych, mając na uwadze przyspieszenie zbliżania do dorobku. W konsekwencji, możliwości zatrudnienia obywateli litewskich w UE powinny ulec znacznej poprawie w dniu przystąpienia Litwy. Ponadto Państwa Członkowskie UE jak najlepiej wykorzystają proponowane uzgodnienia, aby jak najszybciej stosować w pełni dorobek w obszarze swobodnego przepływu pracowników.

12. DEKLARACJA
W SPRAWIE TRANZYTU OSÓB DROGĄ LĄDOWĄ
MIĘDZY OBWODEM KALININGRADZKIM
I POZOSTAŁYMI CZĘŚCIAMI FEDERACJI ROSYJSKIEJ

Wspólnota wspiera Litwę w wypełnianiu warunków pełnego i jak najszybszego uczestnictwa w dorobku Schengen, w celu zapewnienia, aby Litwa była włączona do pierwszej grupy nowych Państw Członkowskich w pełni uczestniczących w dorobku Schengen. Pełny udział będzie zależał od obiektywnej oceny, że wszystkie konieczne warunki są wypełnione zgodnie z dorobkiem Schengen.

13. DEKLARACJA
W SPRAWIE SWOBODNEGO PRZEPEŁYWU PRACOWNIKÓW:
WĘGRY

UE podkreśla zróżnicowanie podejścia i elastyczność, jakie zostały wprowadzone do uzgodnień dotyczących swobodnego przepływu pracowników. Państwa Członkowskie podejmą wysiłek przyznania obywatelom węgierskim większego dostępu do swych rynków pracy na mocy swoich przepisów krajowych, mając na uwadze przyspieszenie zbliżania do dorobku. W konsekwencji, możliwości zatrudnienia obywateli węgierskich w UE powinny ulec znacznej poprawie w dniu przystąpienia Węgier. Ponadto Państwa Członkowskie UE jak najlepiej wykorzystają proponowane uzgodnienia, aby jak najszybciej stosować w pełni dorobek w obszarze swobodnego przepływu pracowników.

14. DEKLARACJA
W SPRAWIE SWOBODNEGO PRZEPEŁYWU PRACOWNIKÓW:
MALTA

Jeżeli przystąpienie Malty spowodowałoby trudności w zakresie swobodnego przepływu pracowników, problem ten może być podniesiony przed instytucjami Unii w celu jego rozwiązania. Rozwiązanie to będzie ściśle zgodne z postanowieniami traktatów (w tym Traktatu o Unii Europejskiej) oraz przepisami przyjętymi w wyniku ich stosowania, w szczególności odnoszącymi się do swobodnego przepływu pracowników.

15. DEKLARACJA
W SPRAWIE SWOBODNEGO PRZEPEŁYWU PRACOWNIKÓW:
POLSKA

UE podkreśla zróżnicowanie podejścia i elastyczność, jakie zostały wprowadzone do uzgodnień dotyczących swobodnego przepływu pracowników. Państwa Członkowskie podejmą wysiłek przyznania obywatelom polskim większego dostępu do swych rynków pracy na mocy swoich przepisów krajowych, mając na uwadze przyspieszenie zbliżania do dorobku. W konsekwencji, możliwości zatrudnienia obywateli polskich w UE powinny ulec znacznej poprawie w dniu przystąpienia Polski. Ponadto Państwa Członkowskie UE jak najlepiej wykorzystają proponowane uzgodnienia, aby jak najszybciej stosować w pełni dorobek w obszarze swobodnego przepływu pracowników.

16. DEKLARACJA
W SPRAWIE SWOBODNEGO PRZEPEŁYWU PRACOWNIKÓW:
SŁOWENIA

UE podkreśla zróżnicowanie podejścia i elastyczność, jakie zostały wprowadzone do uzgodnień dotyczących swobodnego przepływu pracowników. Państwa Członkowskie podejmą wysiłek przyznania obywatelom słoweńskim większego dostępu do swych rynków pracy na mocy swoich przepisów krajowych, mając na uwadze przyspieszenie zbliżania do dorobku. W konsekwencji, możliwości zatrudnienia obywateli słoweńskich w UE powinny ulec znacznej poprawie w dniu przystąpienia Słowenii. Ponadto Państwa Członkowskie UE jak najlepiej wykorzystają proponowane uzgodnienia, aby jak najszybciej stosować w pełni dorobek w obszarze swobodnego przepływu pracowników.

17. DEKLARACJA
W SPRAWIE ROZWOJU SIECI TRANSEUROPEJSKIEJ W SŁOWENII

Unia potwierdza wagę infrastruktury transportowej w Słowenii dla rozwoju transeuropejskich sieci transportowych i należyście uwzględni ten fakt przy wskazywaniu projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania zgodnie z artykułem 155 Traktatu WE.

18. DEKLARACJA
W SPRAWIE SWOBODNEGO PRZEPEŁYWU PRACOWNIKÓW:
SŁOWACJA

UE podkreśla zróżnicowanie podejścia i elastyczność, jakie zostały wprowadzone do uzgodnień dotyczących swobodnego przepływu pracowników. Państwa Członkowskie podejmą wysiłek przyznania obywatelom słowackim większego dostępu do swych rynków pracy na mocy swoich przepisów krajowych, mając na uwadze przyspieszenie zbliżania do dorobku. W konsekwencji, możliwości zatrudnienia obywateli słowackich w UE powinny ulec znacznej poprawie w dniu przystąpienia Słowacji.

wacji. Ponadto Państwa Członkowskie UE jak najlepiej wykorzystają proponowane uzgodnienia, aby jak najszybciej stosować w pełni dorobek w obszarze swobodnego przepływu pracowników.

D. WSPÓLNE DEKLARACJE RÓŻNYCH OBECNYCH PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

19. WSPÓLNA DEKLARACJA REPUBLICI FEDERALNEJ NIEMIEC I REPUBLIKI AUSTRII W SPRAWIE SWOBODNEGO PRZEPEŁYWU PRACOWNIKÓW: REPUBLICA CZESKA, ESTONIA, WĘGRY, ŁOTWA, LITWA, POLSKA, SŁOWENIA ORAZ SŁOWACJA.

Republika Federalna Niemiec i Republika Austrii w porozumieniu z Komisją potwierdzają, że w ich rozumieniu brzmienie punktu numer 13 środków przejściowych w sprawie swobodnego przepływu pracowników na mocy dyrektywy 96/71/WE w załącznikach V, VI, VIII, IX, X, XII, XIII i XIV oznacza że „niektóre regiony” mogą, w stosownym przypadku, obejmować również całe terytorium kraju.

20. WPÓLNA DEKLARACJA REPUBLICI FEDERALNEJ NIEMIEC I REPUBLIKI AUSTRII W SPRAWIE NADZOROWANIA BEZPIECZEŃSTWA JĄDROWEGO

Republika Federalna Niemiec i Republika Austrii podkreślają znaczenie kontynuacji procesu nadzoru nad realizacją zaleceń dla poprawy bezpieczeństwa jądrowego w przystępujących państwach, zgodnie ze stanowiskiem Rady ds. ogólnych i stosunków zewnętrznych z 10 grudnia 2002 roku, aż do uzyskania zamierzonego rezultatu.

E. OGÓLNA WSPÓLNA DEKLARACJA OBECNYCH PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

21. OGÓLNA WSPÓLNA DEKLARACJA

Obecne Państwa Członkowskie podkreślają, iż Deklaracje dołączone do niniejszego Aktu Końcowego nie mogą być interpretowane lub stosowane w sposób sprzeczny z obowiązkami Państw Członkowskich wynikającymi z Traktatu i Aktu Przystąpienia.

Obecne Państwa Członkowskie zwracają uwagę, iż Komisja w pełni popiera powyższą deklarację.

F. WSPÓLNE DEKLARACJE RÓŻNYCH NOWYCH PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

22. WSPÓLNA DEKLARACJA REPUBLICI CZESKIEJ, REPUBLICI ESTOŃSKIEJ, REPUBLICI LITEWSKIEJ, RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ, REPUBLICI SŁOWENII ORAZ REPUBLICI SŁOWAC- KIEJ W SPRAWIE ARTYKUŁU 38 AKTU PRZYSTĄPIENIA

1. Republika Czeska, Republika Estońska, Republika Litewska, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowenii oraz Republika Słowacka rozumieją, iż określenie „nie wprowadziło w życie zobowiązań podjętych w ramach negocjacji w sprawie przystąpienia” obejmuje wyłącznie obowiązki, które wynikają z Traktatów założycielskich mających zastosowanie do Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Litewskiej, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej, zgodnie z warunkami ustanowionymi w Akcie Przystąpienia oraz obowiązkami określonymi w tym Akcie.

W związku z powyższym Republika Czeska, Republika Estońska, Republika Litewska, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowenii i Republika Słowacka rozumieją, że Komisja rozważy zastosowanie artykułu 38 wyłącznie w przypadkach zarzutu naruszeń zobowiązań, o których mowa w poprzednim akapicie.

2. Republika Czeska, Republika Estońska, Republika Litewska, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowenii oraz Republika Słowacka rozumieją, że treść artykułu 38 pozostaje bez uszczerbku dla właściwości Trybunału Sprawiedliwości, określonej w artykule 230 Traktatu WE w stosunku do działań podejmowanych przez Komisję na mocy artykułu 38.

3. Republika Czeska, Republika Estońska, Republika Litewska, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowenii oraz Republika Słowacka rozumieją, że Komisja, przed podjęciem decyzji o zastosowaniu środków przewidzianych w artykule 38 skierowanych przeciwko tym państwom, umożliwi Republice Czeskiej, Republice Estońskiej, Republice Litewskiej, Rzeczypospolitej Polskiej, Republice Słowenii oraz Republice Słowackiej przedstawienie swych poglądów i stanowiska zgodnie z Deklaracją Komisji Wspólnot Europejskich w sprawie ogólnej klauzuli ochronnej, klauzuli ochronnej w zakresie rynku wewnętrznego oraz klauzuli ochronnej w sprawie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, dołączonej do niniejszego Aktu Końcowego.

23. WSPÓLNA DEKLARACJA REPUBLICI WĘGIERSKIEJ I REPUBLICI SŁOWENII W SPRAWIE PUNKTU 1 LITERY A (II) ROZDZIAŁU 7 ZAŁĄCZNIKA X ORAZ PUNKTU 1 LITERY A (I) ROZDZIAŁU 6 ZAŁĄCZNIKA XIII DO AKTU PRZYSTĄPIENIA

Jeżeli okres przejściowy, o którym mowa w artykule 28 ustęp 1 szóstej dyrektywy w sprawie VAT, nie zostanie zastąpiony żadnym ostatecznym systemem do połowy 2007 roku, i propozycja jego zastąpienia nie osiągnie etapu umożliwiającego to za-

stąpienie do końca 2007 roku, Republika Węgierska i Republika Słowenii zwrócą się do Komisji o przedstawienie Radzie sprawozdania w sprawie funkcjonowania porozumień przejściowych przewidzianych w punkcie 1 litery a) (ii) rozdziału 7 załącznika X oraz punkcie 1 litery a) (i) rozdziału 6 załącznika XIII do Aktu Przystąpienia, który ma być przygotowany w odpowiednim terminie. Sprawozdanie to powinno uwzględnić właściwe działanie rynku wewnętrznego i możliwe niekorzystne skutki dla sektora restauracyjnego w Republice Węgierskiej i Republice Słowenii, w szczególności utratę zatrudnienia, zwiększenie nielegalnego zatrudnienia oraz poziom wzrostu cen usług restauracyjnych dla konsumenta końcowego.

G. DEKLARACJE REPUBLIKI CZESKIEJ

24. DEKLARACJA REPUBLIKI CZESKIEJ W SPRAWIE POLITYKI TRANSPORTOWEJ

Zgodnie ze Wspólnym Stanowiskiem UE do rozdziału „Polityka transportowa”, obecne i nowe Państwa Członkowskie mogą stopniowo wymieniać zezwolenia na kabotaż na podstawie dwustronnych porozumień, włącznie z możliwością pełnej liberalizacji. W świetle powyższego Republika Czeska oczekuje, że dwustronne rozmowy z Państwami Członkowskimi będą kontynuowane w ciągu roku 2003 w celu osiągnięcia bądź porozumienia dwustronnego w sprawie pełnej liberalizacji kabotażu, bądź stopniowej wymiany zezwoleń na kabotaż w przypadku, gdy wymagany będzie okres przejściowy.

Republika Czeska przyjmuje z zadowoleniem osiągnięcie wzajemnego porozumienia z Niemcami w sprawie wypracowania analiz struktury kosztów, na podstawie których mogą być ustanowione dwustronne kwoty kabotażu począwszy od roku 2004.

25. DEKLARACJA REPUBLIKI CZESKIEJ W SPRAWIE PRACOWNIKÓW

Republika Czeska oświadcza, iż oczekuje, że zamiary obecnego Państwa Członkowskiego odnośnie dokonania liberalizacji dostępu czeskich pracowników do jego rynku pracy opartej na poszczególnych sektorach i zawodach, będą przedmiotem dwustronnych konsultacji pomiędzy zainteresowanym Państwem Członkowskim i Republiką Czeską.

26. DEKLARACJA REPUBLIKI CZESKIEJ W SPRAWIE ARTYKUŁU 35 TRAKTATU UE

Republika Czeska akceptuje właściwość Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zgodnie z warunkami ustanowionymi w artykułach 35 ustępy 2 i 3 litera b) Traktatu o Unii Europejskiej. Republika Czeska zachowuje prawo do przyjęcia

przepisów prawa krajowego stanowiących, że jeżeli pytanie dotyczące ważności lub wykładni aktu, o którym mowa w artykule 35 ustęp 1 Traktatu o Unii Europejskiej, zostanie podniesione w sprawie zawisłej przed krajowym sądem lub trybunałem, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa krajowego, sąd ten lub trybunał są zobowiązane do wniesienia tej sprawy do Trybunału Sprawiedliwości.

H. DEKLARACJE REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ

27. DEKLARACJA REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ W SPRAWIE STALI

Estoński przemysł przetwórstwa stalowego znajduje się w stadium dynamicznego rozwoju.

W trakcie negocjacji dotyczących niezbędnych dostosowań do ograniczeń ilościowych przewidzianych w dwustronnych porozumieniach w sprawie stali między Wspólnotą i Federacją Rosyjską, Ukrainą i Kazachstanem, lub przyjmując jakiegokolwiek inne porozumienie o takim skutku, zostaną uwzględnione potrzeby importowe wynikające z przewidywanego rozwoju estońskiego hutnictwa żelaza i stali w najbliższej przyszłości. Estonia podkreśla, że jej przewidywane potrzeby importowe zostały przedstawione na Konferencji w sprawie przystąpienia.

28. DEKLARACJA REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ W SPRAWIE RYBOŁÓWSTWA

Estonia jest świadoma, iż zarządzanie umową między Rządem Republiki Estońskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony i zarządzania zasobami rybnymi w obszarze jezior Peipsi, Lämmi i Pihkva będzie zapewnione przez Estonię w ścisłej współpracy z Komisją, w zakresie, w jakim Wspólnota nie ma lub też nie będzie mieć ustawodawstwa wtórnego dotyczącego zarządzania śródlądowymi zasobami połowowymi.

29. DEKLARACJA REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ W SPRAWIE KOMISJI RYBOŁÓWSTWA PÓŁNOCNO-WSCHODNIEGO ATLANTYKU (NEAFC)

Zgodnie z zasadą wyłącznej kompetencji wspólnotowej, interesy Estonii w Komisji Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) będą reprezentowane przez Komisję od dnia przystąpienia. W przypadku, gdy Estonia nie zostanie członkiem NEAFC do dnia przystąpienia, Estonia opiera się na wysiłkach Wspólnoty zmierzających do włączenia do udziału Wspólnoty „kwot współpracy państw niebędących stronami” stosowanych przez Estonię i zarejestrowanych przez NEAFC.

30. DEKLARACJA
REPUBLICKI ESTOŃSKIEJ
W SPRAWIE BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOSĆCI

W odniesieniu do państw trzecich, Estonia spełni całkowicie wymagania rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymogi prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności i ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności.

I. DEKLARACJE REPUBLICKI ŁOTEWSKIEJ

31. DEKLARACJA
REPUBLICKI ŁOTEWSKIEJ
W SPRAWIE WAŻENIA GŁOSÓW W RADZIE

Deklaracja nr 20 do Traktatu Nicejskiego stanowi, że Republice Łotewskiej przyznaje się cztery głosy z ogółu 345 głosów w Radzie od 1 stycznia 2005 roku przy założeniu, że Unia składa się z 27 Państw Członkowskich.

Biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia odpowiedniej, porównywalnej i równej reprezentacji Państw Członkowskich w Radzie zgodnie z liczbą ich ludności, Republika Łotewska deklaruje, że zastrzega sobie prawo przedyskutowania zagadnienia ważenia głosów w Radzie w trakcie następnej Konferencji Międzyrządowej.

32. DEKLARACJA
REPUBLICKI ŁOTEWSKIEJ
W SPRAWIE RYBOŁÓWSTWA

W odniesieniu do rozporządzenia (EWG) nr 3760/92 ustanawiającego podział wspólnotowych możliwości połowowych przyznawanych Państwu Członkowskim w odniesieniu do zasobów, które są objęte limitami połowowymi, Łotwa rozumie, że szczegółowe postanowienia niniejszego Aktu związane z możliwościami połowowymi, które mają być przyznane Łotwie na Morzu Bałtyckim, odnoszą się do istniejącego systemu zarządzania w ramach Międzynarodowej Komisji Rybołówstwa Morza Bałtyckiego (IBSFC) wyliczonego dla UE składającej się z 15 państw, Estonii, Łotwy, Litwy i Polski.

W odniesieniu do możliwości połowowych w ramach Komisji Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC), Łotwa deklaruje swoje zainteresowanie połowami w tym obszarze, jakkolwiek nie zarejestrowała ona dużych połowów w ostatnim okresie. Łotwa, jako strona współpracująca w NEAFC, przestrzegająca wszystkich decyzji i regulacji przyjętych przez tę Komisję, oczekuje, że jej interesy będą należycie uwzględnione przy przydzielaniu możliwości połowowych dla Łotwy i innych nowych Państw Członkowskich.

33. DEKLARACJA
REPUBLIKI ŁOTEWSKIEJ
W SPRAWIE ARTYKUŁU 142a
ROZPORZĄDZENIA RADY (WE) NR 40/94 Z DNIA 20 GRUDNIA 1993 R.
W SPRAWIE WSPÓLNOTOWEGO ZNAKU TOWAROWEGO

Republika Łotewska uważa, że stosowanie artykułu 142a ustęp 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego nie wyłącza zakazu stosowania wspólnotowego znaku towarowego na terytorium Republiki Łotewskiej zgodnie z artykułem 106 ustęp 2 rozporządzenia.

J. DEKLARACJA REPUBLIKI LITEWSKIEJ

34. DEKLARACJA
REPUBLIKI LITEWSKIEJ
W ODNIESIENIU DO DZIAŁALNOŚCI POŁOWOWEJ
NA OBSZARZE REGULACYJNYM KOMISJI RYBOŁÓWSTWA
PÓŁNOCNO-WSCHODNIEGO ATLANTYKU (NEAFC)

Litwa deklaruje zainteresowanie kontynuowaniem tradycyjnych połowów na obszarze regulacyjnym Komisji Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) po przystąpieniu do Unii Europejskiej. Litwa liczy na wsparcie UE przy przystąpieniu do NEAFC. Litwa oczekuje, że po przystąpieniu do UE litewska działalność połowowa na obszarze regulacyjnym NEAFC będzie kontynuowana i odpowiednie kwoty będą przyznawane w tym obszarze zgodnie z zasadą względnej stabilności.

K. DEKLARACJE REPUBLIKI MALTY

35. DEKLARACJA
REPUBLIKI MALTY W SPRAWIE NEUTRALNOŚCI

Malta potwierdza swoje zobowiązanie w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej ustanowionej w Traktacie o Unii Europejskiej.

Malta potwierdza, że jej udział we wspólnej polityce zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej nie narusza jej neutralności. Traktat o Unii Europejskiej stanowi, że jakakolwiek decyzja podjęta przez Unię Europejską o przejściu do wspólnej obrony musi być podjęta na mocy jednomyślnej decyzji Rady Europejskiej przyjętej przez Państwa Członkowskie zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

36. DEKLARACJA
REPUBLICY MALTY
W SPRAWIE REGIONU WYSPIY GOZO

Rząd Malty,

Zwracając uwagę, że region wyspy Gozo posiada szczególne cechy gospodarcze i społeczne, jak również ułomności wynikające z połączenia skutków jego podwójnej wyspiarskości, wrażliwego środowiska naturalnego, małej populacji połączonej z dużym zagęszczeniem ludności i ograniczonymi surowcami, którymi dysponuje,

Zwracając uwagę, że produkt krajowy brutto na mieszkańca regionu wyspy Gozo jest znacznie niższy niż na Malcie jako całości,

Zwracając uwagę, że przyjmuje ona szczególną politykę gospodarczą i społeczną w odniesieniu do regionu wyspy Gozo, która ma na celu przewyżczenie utrzymujących się ułomności strukturalnych, które go dotyczą,

Uznając, że po przystąpieniu Malty do Unii Europejskiej, w wyniku porozumienia odnoszącego się do uprawnienia Malty do korzystania z pomocy Celów funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, jak również porozumień odnoszących się zerowej stawki VAT dla transportu osób pomiędzy wyspami i okresu przejściowego dla transportu pomiędzy wyspami produktów rolnych, Gozo będzie korzystał ze środków przeznaczonych specjalnie na znoszenie jego ułomności strukturalnych, poza korzystaniem ze środków przynoszących szersze korzyści gospodarcze i społeczne,

Uznając ponadto, że klasyfikacja NUTS 3 przyznana regionowi wyspy Gozo nie może sama zapewnić wykonania zobowiązań podjętych przez Unię Europejską, dotyczących podjęcia środków na rzecz regionów mniej uprzywilejowanych,

Deklaruje, że przed końcem każdego okresu budżetowego Wspólnoty, pociągającym za sobą ponowne określenie polityki regionalnej Wspólnoty, Malta zwróci się do Komisji o przedstawienie Radzie sprawozdania w sprawie sytuacji gospodarczej i społecznej Gozo, a w szczególności na temat dysproporcji społecznych i dysproporcji poziomu rozwoju gospodarczego między Gozo a Maltą. Komisja zostanie poproszona o zaproponowanie odpowiednich środków, niezbędnych w ramach polityki regionalnej Wspólnoty lub innych odpowiednich polityk Wspólnoty, w celu zapewnienia kontynuowania zmniejszania dysproporcji pomiędzy Gozo a Maltą, jak również późniejszej integracji Gozo z rynkiem wewnętrznym na uczciwych warunkach. W szczególności, w przypadku gdy Malta jako całość przestałaby być uprawniona do korzystania z pewnych środków polityki regionalnej, sprawozdanie powinno ocenić, czy szczególna sytuacja gospodarcza Gozo uzasadnia dalsze uprawnienie Gozo do korzystania z tych środków oraz określać, na jakich warunkach mogą z nich korzystać w okresie referencyjnym.

37. DEKLARACJA
REPUBLICY MALTY
W SPRAWIE UTRZYMANIA ZEROWEJ STAWKI VAT

Zgoda Malty na okres przejściowy do 1 stycznia 2010 roku na utrzymanie zero-
wej stawki VAT w miejsce standardowej stawki 5% na dostawy środków spoży-
wczych i farmaceutycznych oparta jest na założeniu, że okres przejściowy, o którym
mowa w artykule 28 ustęp 1 szóstej dyrektywy w sprawie VAT, upłynie w tym
dniu.

L. DEKLARACJE RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

38. DEKLARACJA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
DOTYCZĄCA KONKURENCYJNOŚCI POLSKIEJ PRODUKCJI
NIEKTÓRYCH OWOCÓW

Polska zwraca uwagę, że stosowanie w Polsce wspólnej taryfy celnej UE może
mieć natychmiastowy negatywny skutek dla konkurencyjności polskich producen-
tów owoców miękkich, wiśni i jabłek. Jeżeli po przystąpieniu pojawią się w tych
sektorach poważne trudności, które mogą się utrzymywać, Polska wniesie o pilne
zastosowanie ogólnej klauzuli ochronnej i przyjęcie instrumentów pozwalających
na trwałe usunięcie zakłóceń konkurencyjności w sektorze owoców miękkich, wi-
śni i jabłek.

39. DEKLARACJA
RZĄDU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
DOTYCZĄCA MORALNOŚCI PUBLICZNEJ

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej rozumie, że nic w postanowieniach Traktatu o Unii
Europejskiej, Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie oraz w postanowie-
niach traktatów zmieniających lub uzupełniających te traktaty nie stanowi dla Pań-
stwa Polskiego przeszkody w regulowaniu kwestii o znaczeniu moralnym, jak rów-
nież kwestii odnoszących się do ochrony życia ludzkiego.

40. DEKLARACJA
RZĄDU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
W SPRAWIE INTERPRETACJI ODSTĘPSTWA OD WYMOGÓW
OKREŚLONYCH W DYREKTYWIE 2001/82/WE
I DYREKTYWIE 2001/83/WE

Polska uważa, że produkty farmaceutyczne znajdujące się w wykazie w dodatku A do
załącznika XII do niniejszego Aktu, posiadające pozwolenie na dopuszczenie do
obrotu, mogą być wprowadzane do obrotu w Polsce.

M. DEKLARACJE REPUBLIKI SŁOWENII

41. DEKLARACJA REPUBLIKI SŁOWENII W SPRAWIE PRZYSZŁEGO PODZIAŁU TERYTORIALNEGO REPUBLIKI SŁOWENII NA REGIONY

Republika Słowenii podkreśla wagę, jaką przywiązuje do zrównoważonego rozwoju regionalnego i do potrzeby zmniejszenia dysproporcji społeczno-gospodarczych pomiędzy jej regionami.

Republika Słowenii zwraca uwagę, że decyzje w zakresie podziału terytorialnego na regiony należą do wyłącznej kompetencji Republiki Słowenii. Wyjątkiem od tej zasady jest podział terytorialny Słowenii na regiony do celów wspólnej klasyfikacji regionalnej jednostek terytorialnych (NUTS).

W ramach negocjacji w sprawie przystąpienia zagadnienie podziału terytorialnego Słowenii na regiony na poziomie NUTS 2 zostało tymczasowo ustalone na dziewiętnastym spotkaniu Konferencji na poziomie zastępców szefów delegacji 29 lipca 2002 roku, na warunkach określonych w Konkluzjach Konferencji. Konkluzje te zostały potwierdzone na spotkaniu ministrów na Konferencji w sprawie przystąpienia 1 października 2002 roku.

Deklaracja Republiki Słowenii, wobec której żadne z Państw Członkowskich nie wyraziło sprzeciwu, została włączona do Konkluzji Konferencji. Oto jej istotne fragmenty:

„Słowenia odnotowuje z satysfakcją, iż UE zwróciła uwagę, że całe terytorium Słowenii będzie uznane za jeden region na poziomie NUTS 2 w okresie do końca 2006 roku, że Słowenia zamierza wprowadzić Jednolity dokument programowy obejmujący całe terytorium Słowenii w okresie programowania do końca 2006 roku, oraz że Słowenia będzie kontynuować dyskusje z Komisją o podziale terytorialnym zapewniającym zrównoważony rozwój regionalny w celu poddania przegładowi, gdy będzie już Państwem Członkowskim, swojej klasyfikacji NUTS najpóźniej do końca 2006 roku.

Jeżeli projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do celów statystycznych (NUTS) zostanie przyjęty i wejdzie w życie przed przystąpieniem Słowenii, Słowenia będzie, jeśli to konieczne, negocjować z UE jej stosowanie do podziału terytorialnego Słowenii.

Na tej podstawie Słowenia może zaakceptować propozycję UE i zgodzić się, że na tym etapie rozdział nie wymaga dalszych negocjacji”.

42. DEKLARACJA
REPUBLIKI SŁOWENII W SPRAWIE SŁOWEŃSKICH MIEJSCOWYCH
PSZCZÓŁ *Apis mellifera Carnica*
(kranjska čebela)

Mając na uwadze fakt, że słoweński podgatunek pszczoł miododajnych *Apis mellifera Carnica* (znanych również pod nazwą „kranjska čebela”, „Carniolan bee”, „Kraïner Biene”, „Carnica” i „Kärntner Biene”) należy do miejscowej populacji zwierząt Republiki Słoweńskiej,

Uwzględniając wielowiekowe ciągłe starania o utrzymanie i selekcję rdzennych pszczoł na terytorium obecnej Słowenii, zmierzające również do zachowania ich jako miejscowego materiału genetycznego co dało zrównoważoną populację pszczoł stabilnych genetycznie,

Uwzględniając, że konieczne jest zachowanie tej populacji miejscowych pszczoł miododajnych o odrębnych cechach i tym samym przyczynienie się do różnorodności biologicznej,

Republika Słowenii deklaruje, że ma zamiar kontynuować odpowiednie działania konieczne do zachowania miejscowej *Apis mellifera Carnica* na terytorium Republiki Słowenii.

Republika Słowenii przypomina, że podniosła tę kwestię w czasie negocjacji w sprawie przystąpienia oraz że Unia Europejska podkreśliła, że krajowe środki mogą być podejmowane na podstawie artykułu 30 Traktatu, z zastrzeżeniem zasady proporcjonalności i że włączenie tej kwestii w ramy negocjacji nie było konieczne.

N. DEKLARACJE
KOMISJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Wysokie Umawiające się Strony przyjęły do wiadomości następujące deklaracje Komisji Wspólnot Europejskich:

43. DEKLARACJA
KOMISJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH W SPRAWIE
OGÓLNEJ EKONOMICZNEJ KLAUZULI OCHRONNEJ,
KLAUZULI OCHRONNEJ W ZAKRESIE RYNKU WEWNĘTRZNEGO
I KLAUZULI OCHRONNEJ W ZAKRESIE WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI
I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Przed podjęciem decyzji w sprawie zastosowania klauzul ochronnych w zakresie rynku wewnętrznego oraz wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych Komisja Wspólnot Europejskich wysłucha opinii i stanowisk Państwa lub Państw Członkowskich, które będą bezpośrednio dotknięte takimi środkami i należycie weźmie pod uwagę te opinie i stanowiska.

Ogólna klauzula ochronna obejmuje również rolnictwo. Może ona być uruchomiona, gdy w szczególnych sektorach rolnych pojawią się trudności, które są poważne i mogą się utrzymywać, lub które mogą doprowadzić do poważnego pogorszenia sytuacji gospodarczej na danym obszarze. Biorąc pod uwagę specyficzne problemy sektora rolnictwa w Polsce, środki podejmowane przez Komisję w celu zapobieżenia zakłóceniom na rynku na mocy ogólnej ekonomicznej klauzuli ochronnej mogą zawierać system monitorowania przepływów handlowych między Polską a innymi Państwami Członkowskimi.

44. DEKLARACJA KOMISJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH W SPRAWIE KONKLUZJI KONFERENCJI W SPRAWIE PRZYSTĄPIENIA ŁOTWY

Przywrócenie dobrego stanu porzuconych gruntów, np. w celu odtworzenia naturalnych warunków środowiskowych i/lub zapobieżenia powstawaniu jednolitych krajobrazów, może być wspierane na mocy artykułu 33 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 w Jednolitym dokumencie programowym jako środek w ramach Celu 1.

Artykuł 33 oferuje różne możliwości w tym zakresie, np. na mocy ósmego tiret, dotyczącego zarządzania zasobami wody przeznaczonymi dla rolnictwa, ale w szczególności na mocy jedenastego tiret, które przewiduje, że wsparcie może być przyznane w celu ochrony środowiska naturalnego w połączeniu z rolnictwem, leśnictwem i zachowaniem krajobrazu, jak również poprawy opieki nad zwierzętami. Wsparcie przyjmuje formę jednolitych płatności na przyjazną dla środowiska odnowę porzuconych gruntów.

Proponowane działania nie powinny mieć głównie na celu przywrócenia gruntów do produkcji rolnej objętej wspólnymi organizacjami rynków lub do odłogowania. Jednakże grunty należące do rolników, które stanowią przedmiot przywrócenia do dobrego stanu zgodnie z powyższymi postanowieniami, mogą być używane przez tych rolników w połączeniu z ich istniejącymi gruntami rolnymi, w celu zmiany ich bieżących metod produkcji w taki sposób, by ochronić środowisko naturalne i zachować naturalne obszary. W takim przypadku dalsze wsparcie jest możliwe na mocy środka rolno-środowiskowego określonego w artykule 22 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

IV. WYMIANA LISTÓW

Pełnomocnicy potwierdzili, że dokonana została Wymiana listów między Unią Europejską oraz Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii oraz Republiką Słowacką w sprawie procedury informowania i konsultacji w celu przyjęcia pewnych decyzji i innych środków podejmowanych w okresie poprzedzającym przystąpienie, która została dołączona do niniejszego Aktu Końcowego.

Wymiana listów
między Unią Europejską a Republiką Czeską,
Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską,
Republiką Litewską, Republiką Węgierską,
Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską,
Republiką Słowenii i Republiką Słowacką
w sprawie procedury informowania i konsultacji
celem przyjęcia pewnych decyzji i innych środków podejmowanych
w okresie poprzedzającym przystąpienie

List nr 1

Szanowny Panie,

Mam zaszczyt nawiązać do kwestii dotyczącej procedury informowania i konsultacji w celu przyjęcia pewnych decyzji i innych środków podejmowanych w okresie poprzedzającym przystąpienie Pana państwa do Unii Europejskiej podniesionej w ramach negocjacji w sprawie rozszerzenia.

Potwierdzam niniejszym, że Unia Europejska może wyrazić zgodę na taką procedurę, na warunkach przedstawionych w Załączniku do niniejszego listu i mogłaby być ona stosowana od dnia, w którym niniejsza Konferencja w sprawie przystąpienia oświadczy, iż negocjacje w sprawie rozszerzenia zostały ostatecznie zakończone.

Byłbym zobowiązany za potwierdzenie, iż Pański Rząd zgadza się z treścią niniejszego listu.

Z poważaniem,

List nr 2

Szanowny Panie,

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Pana listu o następującej treści:

„Mam zaszczyt nawiązać do kwestii dotyczącej procedury informowania i konsulta-

cji w celu przyjęcia pewnych decyzji i innych środków podejmowanych w okresie poprzedzającym przystąpienie Pana państwa do Unii Europejskiej, podniesionej w ramach negocjacji w sprawie rozszerzenia.

Potwierdzam niniejszym, że Unia Europejska może wyrazić zgodę na taką procedurę, na warunkach przedstawionych w Załączniku do niniejszego listu i mogłaby być ona stosowana od dnia, w którym niniejsza Konferencja w sprawie przystąpienia oświadczy, iż negocjacje w sprawie rozszerzenia zostały ostatecznie zakończone.

Byłbym zobowiązany za potwierdzenie, iż Pański Rząd zgadza się z treścią niniejszego listu.”

Mam zaszczyt potwierdzić, iż mój Rząd zgadza się z treścią tego listu.

Z poważaniem,

Załącznik

Procedura informowania i konsultacji w celu przyjęcia pewnych decyzji i innych środków podejmowanych w okresie poprzedzającym przystąpienie

I.

1. W celu zapewnienia, iż Republika Czeska, Republika Estońska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Republika Węgierska, Republika Malty, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowenii i Republiki Słowacka (dalej jako „Państwa przystępujące”) są odpowiednio informowane, jakkolwiek propozycja, komunikat, zalecenie lub inicjatywę mogącą doprowadzić do podjęcia decyzji przez instytucje lub organy Unii Europejskiej przekazywane są do wiadomości Państw przystępujących, po przekazaniu ich do Rady.

2. Konsultacje odbywają się na uzasadniony wniosek Państwa przystępującego, które określa wyraźnie w nim swoje interesy jako przyszłego członka Unii oraz swoje uwagi.

3. Decyzje administracyjne w zasadzie nie powodują wszczęcia konsultacji.

4. Konsultacje odbywają się w ramach Komitetu Tymczasowego złożonego z przedstawicieli Unii i Państw przystępujących.

5. Ze strony Unii, członkami Komitetu Tymczasowego są członkowie Komitetu Stałych Przedstawicieli lub osoby wyznaczone przez nich do tego celu. Komisję zaprasza się do udziału w pracach.

6. Komitet Tymczasowy wspierany jest przez Sekretariat, będący Sekretariatem Konferencji przedłużającym swoje działanie w tym celu.

7. Konsultacje odbywają się zazwyczaj niezwłocznie po tym jak prace przygotowawcze przeprowadzone na poziomie unijnym celem podjęcia decyzji przez Radę doprowadzą do opracowania wspólnych wytycznych, umożliwiających przydatną organizację tych konsultacji.

8. Jeżeli po zakończeniu konsultacji pozostaną poważne trudności, na żądanie Państwa przystępującego, sprawa może zostać podniesiona na szczelbu ministerialnym

9. Powyższe postanowienia mają zastosowanie *mutatis mutandis* do decyzji Rady Gubernatorów Europejskiego Banku Inwestycyjnego.

10. Procedury ustalone w powyższych ustępach stosuje się do wszelkich decyzji podejmowanych przez Państwa przystępujące, które mogą mieć wpływ na zobowiązania wynikające z ich pozycji jako przyszłych członków Unii.

II.

1. Procedura przewidziana w części I stosuje się *mutatis mutandis* do projektów wspólnych strategii Rady w rozumieniu artykułu 13 Traktatu UE, projektów wspólnych działań Rady w rozumieniu artykułu 14 Traktatu UE oraz projektów wspólnych stanowisk Rady w rozumieniu artykułu 15 Traktatu UE, z zastrzeżeniem poniższych postanowień.

2. Do obowiązków Prezydencji należy podanie tych projektów do wiadomości Państw przystępujących, jeżeli propozycja lub komunikat jest wydany przez Państwo Członkowskie.

3. O ile Państwo przystępujące nie wniesie uzasadnionego sprzeciwu, konsultacje mogą się odbyć w drodze wymiany wiadomości przesyłanych drogą elektroniczną.

4. Jeżeli konsultacje odbywają się w ramach Komitetu Tymczasowego, członkowie Komitetu należący do Unii mogą, w stosownym przypadku, być członkami Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa.

III.

1. Procedura przewidziana w części I stosuje się *mutatis mutandis* do projektów wspólnych stanowisk Rady, decyzji ramowych Rady i decyzji Rady w rozumieniu artykułu 34 Traktatu UE, oraz do sporządzania konwencji, jak przewiduje to ten artykuł, z zastrzeżeniem poniższych postanowień.

2. Do obowiązków Prezydencji należy podanie tych projektów do wiadomości Państw przystępujących, jeżeli propozycja lub komunikat jest wydany przez Państwo Członkowskie.

3. Jeżeli konsultacje odbywają się w ramach Komitetu Tymczasowego, członkowie Komitetu należący do Unii mogą, w stosownym przypadku, być członkami Komitetu, o którym mowa w artykule 36 Traktatu UE.

IV.

Republika Czeska, Republika Estońska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Republika Węgierska, Republika Malty, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowenii i Republika Słowacka podejmą niezbędne środki w celu zapewnienia, że ich przystąpienie do umów lub konwencji, o których mowa w artykule 3 ustęp 4, w artykule 5 ustęp 1 zdanie drugie, artykule 5 ustęp 2, akapicie pierwszym artykułu 6 ustęp 2 i artykule 6 ustęp 5 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach, jest zbieżne, w możliwie największym zakresie i na warunkach określonych w tym Akcie, z wejściem w życie Traktatu o Przystąpieniu.

W zakresie, w jakim umowy i konwencje, o których mowa w artykule 3, ustęp 4, artykule 5, ustęp 1 zdanie drugie oraz w artykule 5 ustęp 2, istnieją wyłącznie w formie projektu, nie zostały jeszcze podpisane i prawdopodobnie nie będą mogły zostać podpisane w okresie przed przystąpieniem, Państwa przystępujące będą zaproszone do włączenia się, po podpisaniu Traktatu o Przystąpieniu i zgodnie z właściwymi procedurami, do udziału w przygotowywaniu tych projektów w duchu współpracy i w sposób ułatwiający ich zawarcie.

V.

W odniesieniu do negocjacji Protokołów przejściowych i dostosowujących z krajami będącymi stronami umów, o których mowa w artykule 6, ustęp 2 oraz artykule 6, ustęp 6 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia, przedstawiciele Państw przystępujących będą włączeni w prace w charakterze obserwatorów wraz z przedstawicielami obecnych Państw Członkowskich.

Niektóre niepreferencyjne umowy zawarte przez Wspólnotę, pozostające w mocy po dniu przystąpienia, mogą być dostosowywane lub zmieniane w celu uwzględnienia rozszerzenia Unii. Powyższe dostosowywania lub zmiany będą negocjowane przez Wspólnotę w stowarzyszeniu z przedstawicielami Państw przystępujących, zgodnie z procedurami, o których mowa w poprzednim akapicie.

VI.

Institucje sporządzą we właściwym czasie teksty, o których mowa w artykule 58 oraz w artykule 61 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach.

Spis treści

1. TRAKTAT między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczący przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej	5
2. AKT dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	13
2. AKT KOŃCOWY	47

1. ZAŁĄCZNIKI

- 1.1. Załącznik I: Wykaz przepisów dorobku Schengen w postaci, w jakiej zostały włączone w ramy Unii Europejskiej, oraz akty na nim oparte lub w inny sposób z nim związane, które od dnia przystąpienia wiążą nowe Państwa Członkowskie i są przez nie stosowane (o którym mowa w artykule 3 Aktu Przystąpienia)
- 1.2. Załącznik II: Wykaz, o którym mowa w artykule 20 Aktu Przystąpienia
- 1.3. Załącznik III: Wykaz, o którym mowa w artykule 21 Aktu Przystąpienia
- 1.4. Załącznik IV: Wykaz, o którym mowa w artykule 22 Aktu Przystąpienia
- 1.5. Załącznik V: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Republika Czeska
- 1.6. Załącznik VI: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Estonia
- 1.7. Załącznik VII: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Cypr
- 1.8. Załącznik VIII: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Łotwa
- 1.9. Załącznik IX: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Litwa
- 1.10. Załącznik X: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Węgry
- 1.11. Załącznik XI: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Malta
- 1.12. Załącznik XII: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Polska
- 1.13. Załącznik XIII: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Słowenia
- 1.14. Załącznik XIV: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Słowacja
- 1.15. Załącznik XV: Maksymalne dodatkowe środki, o których mowa w artykule 32 ustęp Aktu Przystąpienia
- 1.16. Załącznik XVI: Wykaz, o którym mowa w artykule 52 ustęp 1 Aktu Przystąpienia
- 1.17. Załącznik XVII: Wykaz, o którym mowa w artykule 52 ustęp 2 Aktu Przystąpienia
- 1.18. Załącznik XVIII: Wykaz, o którym mowa w artykule 52 ustęp 3 Aktu Przystąpienia

2. PROTOKOŁY

- 2.1. Protokół nr 1 w sprawie zmian w statucie Europejskiego Banku Inwestycyjnego
- 2.2. Protokół nr 2 w sprawie restrukturyzacji czeskiego hutnictwa żelaza i stali
- 2.3. Protokół nr 3 w sprawie stref suwerennych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej na Cyprze
- 2.4. Protokół nr 4 w sprawie elektrowni jądrowej Ignalina na Litwie
- 2.5. Protokół nr 5 w sprawie tranzytu osób drogą lądową między Obwodem Kaliningradzkim i innymi częściami Federacji Rosyjskiej
- 2.6. Protokół nr 6 w sprawie nabywania „drugich domów” na Malcie
- 2.7. Protokół nr 7 w sprawie aborcji na Malcie
- 2.8. Protokół nr 8 w sprawie restrukturyzacji polskiego hutnictwa żelaza i stali
- 2.9. Protokół nr 9 w sprawie jednostki 1 i jednostki 2 elektrowni jądrowej Bohunice VI na Słowacji
- 2.10. Protokół nr 10 w sprawie Cypru

3. DECYZJE RADY

- 3.1. Decyzja Rady z dnia (76/787/EWWiS, EWG, EURATOM)
- 3.2. Decyzja Rady z dnia 25 czerwca i 23 września 2002 roku zmieniająca Akt dotyczący wyboru przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, dołączony do decyzji Rady 76/787/EWWiS, EWG, EURATOM (2002/772/WE, EURATOM)
- 3.3. Decyzja Rady z dnia 12 czerwca 2002 r. zmieniająca Protokół w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (2002/653/WE)

4. PODSTAWY PRAWNE UNII EUROPEJSKIEJ

- 4.1. Traktaty Rzymskie
- 4.2. Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich
- 4.3. Jednolity Akt Europejski
- 4.4. Traktat zmieniający niektóre postanowienia budżetowe traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie i traktatu ustanawiającego Jedną Radę i Jedną Komisję Wspólnot Europejskich
- 4.5. Traktat zmieniający traktaty ustanawiające Wspólnoty Europejskie w odniesieniu do Grenlandii
- 4.6. Traktat zmieniający niektóre postanowienia finansowe traktatu ustanawiającego Wspólnoty Europejskie oraz traktatu ustanawiającego Jedną Radę i Jedną Komisję Wspólnot Europejskich
- 4.7. Traktat zmieniający niektóre postanowienia protokołu w sprawie statutu Europejskiego Banku Inwestycyjnego

- 4.8. Akt zmieniający protokół w sprawie statutu Europejskiego Banku Inwestycyjnego, upoważniający Radę Gubernatorów do utworzenia Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego
- 4.9. Akt dotyczący wyboru przedstawicieli do Zgromadzenia w powszechnych wyborach bezpośrednich
- 4.10. Opinia Komisji z dnia 19 stycznia 1972 roku w sprawie wniosków Królestwa Danii, Irlandii, Królestwa Norwegii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o przystąpienie do Wspólnot Europejskich
- 4.11. Opinia Komisji z dnia 23 maja 1979 roku w sprawie wniosku Republiki Greckiej o przystąpienie do Wspólnot Europejskich
- 4.12. Opinia Komisji z dnia 31 maja 1985 roku w sprawie wniosków Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalii o przystąpienie do Wspólnot Europejskich
- 4.13. Opinia Komisji z dnia 19 kwietnia 1994 roku w sprawie wniosku Republiki Austrii, Królestwa Szwecji, Republiki Finlandii i Królestwa Norwegii o przystąpienie do Unii Europejskiej
- 4.14. Traktat o Unii Europejskiej
- 4.15. Traktat z Amsterdamu zmieniający Traktat o Unii Europejskiej, traktaty ustanawiające Wspólnoty Europejskie i niektóre związane z nimi akty
- 4.16. Traktat z Nicei zmieniający Traktat o Unii Europejskiej, traktaty ustanawiające Wspólnoty Europejskie i niektóre związane z nimi akty

5. POŚWIADCZENIA ZGODNOŚCI Z ORYGINAŁEM

- 5.1. Akt końcowy do Traktatu o przystąpieniu do Unii Europejskiej 2003
- 5.2. Powyższy tekst jest kopią poświadczoną ...
- 5.3. Traktat o przystąpieniu do Unii Europejskiej 2003
- 5.4. W dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod niniejszym Traktatem...

6. PODPISY PEŁNOMOCNIKÓW

PROTOKÓŁ O POPRAWIENIU (TEKSTU) TRAKTATU, sporządzony w Rzymie, dnia 22 lipca 2003 roku